

Mālpils Vēstis

AUGUSTS 2012 (134)

MĀLPILS NOVADA
DOMES
INFORMATĪVAIS
IZDEVUMS
BEZMAKSAS

Jauno makšķernieku vasaras nometne
“ASARĪTIS”

Keramiķu plenērs “Zemeņu laikā”

Nāk draugi izkrāsot bērniību!

FOTO E. TĀLE

Par dzīves vietas deklarēšanas svarīgumu (turpinājums)

Aprīļa numurā tika aicināti iedzīvotāji, kas faktiski dzīvo Mālpils novadā un deklarēti citur, deklarēt savu dzīves vietu Mālpils novadā, uzsverot, ka tas ir svarīgi no finanšu viedokļa. Ir arī citi aspekti, kāpēc tas ir svarīgi.

1. No sociālās palīdzības sniegšanas viedokļa.

Pašvaldībai ir pienākums, atbilstoši saistošajiem noteikumiem, sniegt palīdzību novada teritorijā deklarētajiem iedzīvotājiem. Līdz ar to var rasties problēmas un konfliktu situācijas ar faktiski dzīvojošiem, bet nedeklarētiem iedzīvotājiem.

2. No demogrāfiskās situācijas viedokļa.

Pašvaldība ir pieņēmusi lēmumu atbalstīt ģimenes ar 200 LVL, kurās ir piedzimis bērns, bet ar nosacījumu, ka abi vecāki ir deklarējuši savu dzīves vietu Mālpils novadā.

3. No operatīvas sasniedzamības viedokļa.

Bieži vien problēmas rodas, ja iedzīvotāji savlaicīgi nesaņem viņiem domāto korespondenci, kas jānosūta tikai uz deklarēto dzīves vietu.

4. No politisko tiesību viedokļa.

Iedzīvotāji pašvaldību vēlēšanās gan tiešās, gan netiešās var piedalīties tikai pēc deklarētās dzīves vietas (izņēmums ir, ja pašvaldībā ir nekustamais īpašums, vai darba vieta).

5. No namīpašumu apsaimniekošanas viedokļa.

Joprojām ir pakalpojumi, kas saistīti ar mājīpašumu un jāmaksā pēc faktiskā izlietojuma, kas nosakāms pēc deklarēto iedzīvotāju skaita.

6. No studiju kreditēšanas viedokļa.

Galvojumu studiju kredītam var sniegt tikai pašvaldībā deklarētiem studentiem.

7. No likumības viedokļa.

Iedzīvotājiem ir pienākums mēneša laikā deklarēt faktisko dzīves vietu.

Lūgums iedzīvotājiem, kuri faktiski dzīvo Mālpils novadā, bet ir deklarējuši savu dzīves vietu citā pašvaldībā, deklarēt to Mālpils novadā.

Domes priekšsēdētājs **Aleksandrs Lielmežs**

Mālpils novada dome paziņo, ka 25.07.2012. domes sēdē (prot. Nr. 7/1) pamatojoties uz Latvijas Republikas 19.05.1994. likuma "Par pašvaldībām" 14.panta otrās daļas 1.punktu, un 2009. gada 6. oktobra noteikumu Nr. 1148 "Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi", 47. punktu tika nolemts:

1. Apstiprināt Mālpils novada teritorijas plānojumu 2012. – 2024. gadam.
2. Apstiprināt saistošos noteikumus Nr. 12 Mālpils novada teritorijas plānojuma 2012. – 2024. gadam grafiskā daļa, teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi.
3. Lēmumu ievietot mājaslapā www.malpils.lv un publicēt vietējā laikrakstā "Mālpils Vēstis".
4. Lēmumu publicēt laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" norādot, ka ar apstiprināto Mālpils novada teritorijas plānojumu 2012. – 2024. gadam Mālpils novada domē, Nākotnes ielā 1, Mālpilī un elektroniski mājas lapā www.malpils.lv.

5. Ar Mālpils novada teritorijas plānojumu 2012. – 2024. gadam spēkā stāšanos zaudē spēku Mālpils pagasta teritorijas plānojums 2008. – 2020.gadam (apstiprināts 2008. gada 30. jūlija sēdē Nr. 13/2) kā saistošie noteikumi Nr. 11.

6. Mālpils novada teritorijas plānojumu 2012. – 2024. gadam stājas spēkā nākamajā dienā pēc tam, kad lēmums par pašvaldības saistošo noteikumu izdošanu publicēts laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

Ar Mālpils novada teritorijas plānojumu 2012. – 2024. gadam un saistošiem noteikumiem Nr. 12 "Mālpils novada teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" var iepazīties pašvaldības tīmekļa vietnē www.malpils.lv. sadaļā teritorijas plānošana un Mālpils novada domē Nākotnes ielā 1, Mālpils, Mālpils novadā, pirmdienās un ceturtdienās no plkst. 9.00 līdz plkst.18.00, 312. kab.

MĀLPILS NOVADA DOMES 27.06.2012. SĒDE Nr.7

Izskatīja 21 jautājumu.

1. Par siltumapgādes turpmāko attīstību.
2. Par līgumsaistību izpildi ar SIA "First Malpils Power".
3. Par Mālpils novada teritorijas plānojuma 2012. – 2024. galīgo redakciju.
4. Par 5–6 gadīgo bērnu pavadīšanu skolēnu autobusā.
5. Par nekustamo īpašumu sadalīšanu.
6. Par adreses piešķiršanu.
7. Par zemes gabala patapinājuma līguma apstiprināšanu.
8. Par telpu patapinājuma līguma apstiprināšanu.
9. Par saistošo noteikumu Nr.11 "Grozījumi 2012.gada 25.aprīļa saistošajos noteikumos Nr.7 "Par kapsētu uzturēšanu un izmantošanu"" apstiprināšanu.
10. Par PSIA "Norma K" pamatkapitāla palielināšanu.
11. Par Mālpils novada domes 2011. gada publiskā pārskata apstiprināšanu.
12. Par nekustamā īpašuma iznomāšanu un nomas maksas noteikšanu.
13. Par nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojuma piešķiršanu.
14. Par atbalstu politiski represēto personu salidojumam.
15. Par finansiālu atbalstu jauno makšķernieku un vides aizsardzības pulciņa dalībnieku vasaras nometnei.

16. Par priekšfinansējuma un līdzfinansējuma nodrošināšanu biedrības "Mālpils tautskola" projektam "Mūžizglītības materiālais nodrošinājums".
17. Par atbalstu pensionāru pieredzes apmaiņas braucienam.
18. Par Mālpils novada domes 23.05.2012. lēmuma Nr. 6/18 precizēšanu.
19. Par atvaļinājuma piešķiršanu novada domes priekšsēdētājam.
20. Par automašīnas Toyota Avensis nomas līgumu.
21. Par novada domes 27.07.2011. sēdes Nr.8 lēmuma Nr.10 atcelšanu.

NOLĒMA:

• Uzdot PSIA "Norma K" piedalīties un sagatavot dokumentāciju Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Kohēzijas Fonda apakš-aktivitātes "Pasākumi centralizētās siltumapgādes sistēmas efektivitātes paaugstināšanai" 4. projektu iesniegumu atlases kārtā par siltumtrases renovāciju apmēram 2500 metru garumā (profesionālās vidusskolas rajonā), vairāk vai mazāk cik izrādīsies dabā. Uzdot SIA "Norma K" valdes loceklim turpināt meklēt vislētāko un ilgtermiņā ekonomiskāko risinājumu siltumavota attīstībai.

• Apstiprināt Mālpils novada pašvaldības 2011.gada publisko pārskatu. Mālpils novada pašvaldības 2011.gada publiskā pārskata pilnu tekstu mēneša laikā pēc apstiprināšanas publicēt

Mālpils novada Domes mājas lapā www.malpils.lv. Mālpils novada pašvaldības 2011.gada publiskā pārskata pilnu tekstu nodot Mālpils novada bibliotēkai.

- Piešķirt biedrībai "Latvijas Politiski represēto apvienība", reģ.Nr. 40008002052, 50LVL (piecdesmit latī) ikgadējā salidojuma noorganizēšanas izdevumiem no pašvaldības Atbalsta fonda. Naudu pārskaitot uz biedrības norādīto A/S "SEB banka" kontu.

- Piešķirt biedrībai "Mālpils zivīm" līdzfinansējumu 600,00 LVL apmērā jauno makšķernieku un vides aizsardzības pulciņa

dalībnieku trīs dienu vasaras nometnes organizēšanai 2012.gadā no pašvaldības Atbalsta fonda līdzekļiem.

- Piešķirt finansējumu pensionāru pieredzes apmaiņas braucienam maršrutā Alūksne – Gaujiena pēc faktiskā nobraukuma, nepārsniedzot 0,70 LVL /km un nepārsniedzot 400,00 LVL kopsummā, no pašvaldības Atbalsta fonda.

Pilnu novada domes sēdes lēmumu atklāstu skatīt mājas lapā www.malpils.lv sadaļā Novada domes dokumenti

Kancelejas vadītāja **Iveta Krieviņa**

MĀLPILS NOVADA DOMES SĒŽU GRAFIKS 2012.gada SEPTEMBRA mēnesim

Sēdes nosaukums	Datums, laiks	Telpas Nr.	Sēdes vadītājs
Tautsaimniecības un attīstības komitejas sēde	19.septembrī, pl.15.00	Mazajā sēžu zālē	SOLVITA STRAUSA
Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas sēde	20.septembrī, pl.16.00	Mazajā sēžu zālē	LEONTINA AMERIKA
Finanšu komitejas sēde	20.septembrī, pl.17.00	Mazajā sēžu zālē	ALEKSANDRS LIELMEŽS
DOMES SĒDE	26.septembrī, pl.15.00	Mazajā sēžu zālē	ALEKSANDRS LIELMEŽS
Privatizācijas komisijas sēde	24.septembrī, pl.18.00	204.kab.	ALEKSANDRS LIELMEŽS
Iepirkumu komisijas sēde	Pirmdienās, pl.17.00	229.kab.	AGRIS BUKOVSKIS

SAISTOŠIE NOTEIKUMI Nr. 7

APSTIPRINĀTI

ar Mālpils novada domes
2012.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.5/8
Grozījumi apstiprināti ar 27.06.2012.
novada domes sēdes lēmumu Nr.7/9

Par kapsētu uzturēšanu un izmantošanu

Izdoti saskaņā ar likuma "Par pašvaldībām" 15. panta pirmās daļas 2. punktu, 21. panta pirmās daļas 16. punktu un 43. panta pirmās daļas 9. punktu

1. Vispārējie jautājumi

1.1. Saistošie noteikumi nosaka Mālpils novada kapsētu iekšējās kārtības noteikumus, kapavieta piešķiršanas, kopšanas un uzturēšanas kārtību, apbedīšanas kārtību, kapliču izmantošanas kārtību, kapsētu apsaimniekotāja, kapsētu pārziņa un kapavieta uzturētāju tiesības un pienākumus.

1.2. Noteikumos lietotie termini:

1.2.1. kapsēta – īpaša teritorija, kas paredzēta mirušo cilvēku apbedīšanai, un tās teritorijā esošās būves;

1.2.2. atvērta kapsēta – kapsēta, kurā mirušo apbedīšanai tiek ierādītas jaunas kapavietas;

1.2.3. daļēji slēgta kapsēta – kapsēta, kurā mirušos apbedī ģimenes kapavietās;

1.2.4. slēgta kapsēta – kapsēta, kurā mirušo apbedīšana nenotiek;

1.2.5. kaps – vieta, kurā tiek apbedīts mirušais;

1.2.6. kapavieta – zemes teritorija kapsētā ar noteiktām robežām viena vai vairāku mirušo apbedīšanai, kapavietas izveidošanai un kopšanai;

1.2.7. bezpiederīgais mirušais – mirušais cilvēks, kuram nav laulātā, radnieku vai citu personu, kuras organizē mirušā apbedīšanu;

1.2.8. neuzraudzīta kapavieta – kapavieta, kas netiek kopta vismaz trīs gadus pēc kārtas;

1.2.9. virsapbedījums – mirušā vai urnas ar kremēta mirušā pelniem apbedīšana virs esošā apbedījuma šajos saistošajos noteikumos paredzētajā kārtībā;

1.2.10. kapavietas uzturētājs – fiziska persona, ar kuru noslēgts kapvietas uzturēšanas līgums par ģimenes kapavietas izveidošanu un kopšanu;

1.2.11. kapavieta komisija – pašvaldības izveidota komisija, kura nodrošina nekoptas kapavietas aktēšanu;

1.2.12. kapsētas apsaimniekotājs – juridiska vai fiziska persona, kura saskaņā ar līgumu ar kapsētas īpašnieku vai uz kapsētas īpašnieka lēmuma pamata veic kapsētas apsaimniekošanu, kur pilda kapsētas uzturēšanas noteikumus paredzētos pienākumus un nodrošina šo noteikumu ievērošanu;

1.2.13. kapsētas pārzinis – amatpersona, kura pilda saistošajos noteikumos un amata aprakstā paredzētos kapsētu uzturēšanas pienākumus;

1.2.14. kapliča – ēka kapsētas teritorijā, kas paredzēta mirušo novietošanai līdz apbedīšanai;

1.2.15. apbedīto reģistrs – kapsētā apglabāto uzskaites dokuments, kuru veido no mirušo reģistrācijas grāmatām un apbedījumu vietu shēmu kartotēkas, par kuru atbild kapsētas pārzinis.

1.3. Šie noteikumi ir saistoši visām fiziskajām un juridiskajām personām Mālpils novada administratīvajā teritorijā.

1.4. Mālpils novada administratīvajā teritorijā esošās kapsētas ir Mālpils pašvaldības īpašums.

1.5. Mālpils novada administratīvajā teritorijā ir divas atvertas kapsētas – Mālpils kapi un Rūķišu kapi, un viena daļēji slēgta kapsēta – Torņakalna kapi. Kapsētu statusu nosaka Mālpils novada dome.

1.6. Kapsētu vai tās daļu var slēgt vai likvidēt saskaņā ar Mālpils novada domes lēmumu, ja 25 (divdesmit piecus) gadus no pēdējās apbedīšanas šajā kapsētā vai tās daļā nav veikti apbedījumi.

1.7. Ja kapsēta vai tās daļa tiek slēgta, apbedīšana attiecīgajā teritorijā tiek pārtraukta. Mālpils novada pašvaldība sniedz informāciju presē ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms kapsētas slēgšanas vai likvidēšanas. Mālpils novada dome nosaka slēgto kapsētu izmantošanas veidu (kapsētas, sabiedriskās lietošanas parki, skvēri, dārzi, u.c.).

1.8. Kapu apsaimniekotājs savu darbību kapu saimniecības jomā veic saskaņā ar šiem noteikumiem, ievērojot Mālpils novada domes lēmumus.

1.9. Apsaimniekotājs kontrolē šo noteikumu ievērošanu, kā arī kapsētu arhitektūras un ainavas veidošanu Mālpils novada administratīvajā teritorijā esošās kapsētās. Kapu pārzinis nodrošina šo noteikumu ievērošanu Mālpils novada administratīvajā teritorijā esošajās kapsētās. Strīdus par kapakmeņu, pieminekļu, piemiņas plāksņņu, apmaļu un citu objektu atbilstību šiem noteikumiem izskata Mālpils novada būvvalde.

1.10. Apsaimniekotājs pārrauga novada administratīvajā teritorijā esošās atsevišķās kapavietas, pasaules karos un Latvijas

Turpinājums no 3. lpp.

atbrīvošanas cīņās kritušo Latvijas karavīru un nacionālo partizāņu, kā arī citu valstu karavīru brāļu kapus un karu upuru kapus.

1.11. Kapsētās sniedzamo maksas pakalpojumu apmēru, veidu un apmaksas kārtību nosaka apsaimniekotājs saskaņojot ar īpašnieku.

1.12. Mālpils novada kapsētu apsaimniekošanu veic pašvaldības SIA "Norma K".

2.Kapsētu darba režīms

2.1. Apbedīšana notiek otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās no plkst. 9.00 līdz 17.00.

2.2. Valsts svētkos, pirmsdienās, svētdienās, mirušo atceres dienās kapsētas apbedīšanai ir slēgtas.

2.3. Apbedīšanas laiku un ceremonijas norisi saskaņo ar kapu pārzini.

3.Kapsētu iekšējās kārtības noteikumi

3.1. Kapsētu apmeklētājiem, neatkarīgi no apmeklējuma mērķa, kapsētās jāizturas godbijīgi, nepieļaujot kapsētas videi kaitīgas un traucējošas darbības, jāievēro šie noteikumi, kā arī citi apsaimniekotāja norādījumi.

3.2. Kapsētās aizliegts:

3.2.1. ievest dzīvniekus, apglabāt mirušos dzīvniekus;

3.2.2. pārvietoties ar slēpēm, velosipēdiem, mopēdiem, skrituļslidām, motocikliem u.tml.;

3.2.3. braukt ar automašīnām, citu tehniku, izņemot gadījumus, kad ir saņemta kapu pārziņa atļauja;

3.2.4. atskaņot un spēlēt skaļu mūziku, skaļi kļūgāt, traucēt kapsētas apmeklētājus un bērnu ceremoniju;

3.2.5. jebkāda veida tirdzniecība;

3.2.6. sniegt apbedīšanas un kapavietu kopšanas komercpakalpojumus bez apsaimniekotāja saskaņojuma;

3.2.7. [Svītrots ar grozījumiem, kas izdarīti 27.06.2012. novada domes sēdes lēmumu Nr.7/9];

3.2.8. [Svītrots ar grozījumiem, kas izdarīti 27.06.2012. novada domes sēdes lēmumu Nr.7/9];

3.2.9. [Svītrots ar grozījumiem, kas izdarīti 27.06.2012. novada domes sēdes lēmumu Nr.7/9];

3.2.10. stādīt kokus apbedīšanai ierādītajās vietās;

3.2.11. ņemt smiltis un zemi neatļautās vietās;

3.2.12. postīt kapu vietas un kapsētu aprīkojumu (sētas, solus, akas, ēkas, pieminekļus, piemīņas plāksnes u.tml.) un stādījumus;

3.2.13. patvaļīgi mainīt kapu pārziņa ierādītās kapavietas teritorijas, robežas;

3.2.14. veidojot ģimenes kapavietu, aizņemt kapavietai piegulošo celiņu;

3.2.15. kapavietu teritorijas redzamās vietās ierīkot plastmasas pudeļu, citu trauku, maisu un kapu kopšanas inventāra glabātuves;

3.2.16. veikt jebkāda veida kapsētas videi kaitīgas un traucējošas darbības.

3.3. Vecāki, aizbildņi, kā arī personas, kas aizstāj vecākus ir administratīvi un materiāli atbildīgas par bērnu rīcību kapsētā, ja tiek pārkāpti šie noteikumi un/vai radīti materiālie zaudējumi Mālpils novada pašvaldībai, kapavietas uzturētājam vai trešajām personām.

3.4. Šo noteikumu neievērošana ir administratīvi sodāms pārkāpums atbilstoši Mālpils novada pašvaldības spēkā esošajiem saistošajiem noteikumiem.

4.Kapsētu īpašnieka pienākumi

4.1. Kapsētu īpašnieks ir atbildīgs par kapsētu teritorijas reģistrēšanu Zemesgrāmatā un kapsētu apsaimniekošanu.

4.2. Kapsētas īpašniekam ir pienākums:

4.2.1. nodrošināt kapsētu ēku un teritorijas labiekārtošanu;

4.2.2. nodrošināt kapsētu arhitektūras un ainavas veidošanu atbilstoši kultūrvēsturiskajām tradīcijām un apstiprinātiem projektiem;

4.2.3. veikt kapsētu topogrāfisko (precīzo uzmērīšanu) un kapavietu vēsturisko inventarizāciju;

4.2.4. pēc nepieciešamības nodrošināt kapsētu paplašināšanu un jaunu kapsētu ierīkošanu;

4.3. Kapsētas īpašnieks ir atbildīgs par kapsētās esošo vērtību saglabāšanu. Kapsētas īpašnieka izveidota komisija, nepieciešamības gadījumā pieaicinot Kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas pārstāvi, sastāda aktu par kapavietām (vērtīgākie kapakmeņi, ievērojamāko mālpiliešu kapa vietas), kuras būtu saglabājamās, neatkarīgi no tā, vai ir kapavietas uzturētājs.

5.Kapsētu apsaimniekotāja pienākumi un tiesības

5.1. Kapsētu apsaimniekotāja pienākums ir:

5.1.1. kapsētu arhitektūras un ainavas veidošana atbilstoši vietējām kultūrvēsturiskajām tradīcijām un apstiprinātajiem projektiem;

5.1.2. kapsētu sektoru un rindu nospraušana dabā;

5.1.3. apbedīšanas un apbedījumu vietu precīza uzskaitē, kā arī šīs informācijas pieejamība; apbedīšanas un apbedījumu vietu uzskaites pamatdokumenti ir mirušo reģistrācijas grāmata un apbedījumu vietu kartotēka, kur jāizdara ieraksts par katru kapsētā notikušu apbedīšanu;

5.1.4. sanitāro normu un noteikumu ievērošanu;

5.1.5. kapsētas ierīkošanas plānu, kurā būtu apzīmēti: zemes gabali (iecirķņi) apbedīšanai un to izmantošanas secība, gājēju celiņu izmēri, izvietojums un labiekārtojums, zaļo stādījumu izvietojums un veids, funkcionālo ēku un iekārtu izvietojums (kapličas, akas, iežogojums u.c.);

5.1.6. kapsētas teritorijas apzaļumošana;

5.1.7. kapsētu uzturēšana un apsaimniekošana (iekšējo ceļu un celiņu, koplietošanas laukumu, sētu, solu, ūdens ņemšanas vietu uzturēšana un remonts, ārpus kapavietām esošo apstādījumu un koku kopšanu, atkritumu izvešana un tīrība laukumos pie konteineriem);

5.1.8. kontroles funkciju veikšana – kapsētu apsekošana, neuzturēto kapavietu aktu sastādīšana, norādījuma zīmju izlikšana;

5.1.9. kapsētas pārziņa norīkošana, viņa tiesību un pienākumu noteikšana;

5.1.10. kapsētas apmeklētāju nodrošināšanu ar informāciju (stendi ar kapsētas pārziņa (vai kontaktpersonas) adresi un tālruna numuru u.c.informācija)

5.1.11. nodrošināt identifikācijas zīmes bezpiederīgo mirušo apbedījumiem 5 gadus.

5.2. Kapsētu apsaimniekotāja norīkots kapsētas pārzinis nodrošina:

5.2.1. kapavietas ierādīšanu, uzmērīšanu un nospraušanu dabā kapa rakšanai, un apbedījumu kārošanu;

5.2.2. kapsētas un kapličas sakopšanu pēc bērnu ceremonijas un kapsētas teritorijas ikdienas uzturēšanu;

5.2.3. kapavietas uzturēšanas līgumu slēgšanu;

5.2.4. lietvedības kārošanu par katra mirušā apbedīšanu;

5.2.5. atbild par apbedījuma vietu reģistru;

5.2.6. noslēgto kapavietu uzturēšanas līgumu pirmstermiņa izbeigšanu, ja netiek pildīti noslēgtā līguma nosacījumi, spēkā esošie normatīvie akti un šie saistošie noteikumi;

5.2.7. citus kapsētas īpašnieka vai apsaimniekotāja noteiktos pakalpojumus.

5.3. Kapsētas pārziņa izdotos dokumentus un rīcību var apstrīdēt apsaimniekotājam (SIA "Norma K").

5.4. Apsaimniekotāja izdotos dokumentus un rīcību var apstrīdēt Mālpils novada domē.

6.Kapavietas piešķiršanas un kapavietas uzturēšanas līguma noslēgšanas kārtība

6.1. Atvērtajās kapsētās brīvās kapavietas prioritāri tiek piešķirtas Mālpils novada pašvaldības teritorijā dzīvojošiem iedzīvotājiem, pēc tam citās pašvaldībās dzīvojošām personām, kurām Mālpils kapsētās ir apbedīti radnieki.

6.2. Kapsētas īpašnieka pilnvarojumā apsaimniekotājs noslēdz ar mirušā radnieku jaunas kapavietas uzturēšanas līgumu ne mazāk kā uz 20 gadiem, samaksājot pašvaldības noteikto

vienreizējo kapavietas piešķiršanas maksu. Kapavietas uzturētājs līgumā apņemas kopt piešķirto kapavietu, veicot šo darbu pats vai algojot kapavietas kopēju.

6.3. Kapavietas uzturēšanas līgumu (Pielikums Nr.1) var noslēgt, pamatojoties uz fiziskas personas rakstveida vai mutvārdu iesniegumu par kapavietas piešķiršanu un ierādīšanu, uzrādot:

6.3.1. miršanas apliecību vai miršanas izziņu; mirušajam, kas ir kremēts – urnas pavadvēstuli;

6.3.2. pilnvarojumu par ģimenes vai dzimtas kapavietas uzturēšanas tiesību pārņemšanu (bez vienreizējās maksas)

6.3.3. kapavietas piešķiršanu apliecinošu ierakstu mirušo reģistrācijas grāmatā vai citu šī fakta dokumentāru apstiprinājumu (bez vienreizējās maksas);

6.3.4. iesniegumu par ģimenes kapavietas rezervēšanu (maksimālais ģimenes kapa vietu skaits ir līdz 5 vietām vienkopus).

6.4. Noslēdzot kapavietas uzturēšanas līgumu, kapavietas uzturētājam jāizvēlas un jānorāda viens no radniekiem, kas varētu būt kapavietas uzturētāja pienākumu pārņēmējs. (Ar grozījumiem, kas izdarīti 27.06.2012. novada domes sēdes lēmumu Nr.7/9)

6.5. Kapavietas piešķiršanas vienreizējās maksas apmēru nosaka kapsētas apsaimniekotājs, saskaņojot ar kapsētas īpašnieku.

6.6. Kapavietas uzturētājam ir tiesības tikt apglabātam viņa uzturētajā kapavietā, kā arī apbedīt savus piederīgos Mālpils novada pašvaldības kapsētās.

6.7. Kapavietas uzturēšanas līgums izbeidzas, ja:

6.7.1. kapavietas uzturētājs atsakās no kapavietas uzturēšanas un pārtrauc līgumu;

6.7.2. kapavieta tiek atbrīvota sakarā ar pārapbedīšanu;

6.7.3. nepiesakās neviens kapavietas uzturēšanas pienākumu pārņēmējs;

6.7.4. kapavieta uzskatāma par nekoptu (neuzraudzītu).

6.8. Izbeidzoties kapavietas uzturēšanas līgumam, kapsētas apsaimniekotājs izlemj jautājumu par kapavietas uzturēšanas tiesību piešķiršanu citai personai.

6.9. Atvērtās kapsētās iepriekš piešķirtā un izveidotā ģimenes kapavietā atļauts apbedīt mirušo ģimenes locekli neatkarīgi no tā pēdējās deklarētās dzīvesvietas.

6.10. Daļēji slēgtās kapsētās:

6.10.1. iepriekš piešķirtā un izveidotā ģimenes kapavietā atļauts apbedīt mirušo ģimenes locekli, ja ģimenes kapavietā ir brīva vieta vai var veikt virsapbedījumu;

6.10.2. ja ģimenes kapavietā nav brīvas vietas vai nevar veikt virsapbedījumu, kapsētu apsaimniekotājs kapavietas uzturētājam piešķir jaunu kapavietu, bet ne vairāk kā divas, šādos gadījumos:

6.10.2.1. ja mirušais kapavietas uzturētājam ir laulātais, vecāks vai bērns;

6.10.2.2. ja mirušajam kapavietas uzturētājs ir vienīgais radnieks;

6.10.2.3. citos ar apsaimniekotāju saskaņotos gadījumos. (Ar grozījumiem, kas izdarīti 27.06.2012. novada domes sēdes lēmumu Nr.7/9)

7.Kapavietas kopšana

7.1. Kapavietas uzturētājs var kopt kapavietu pats vai arī noslēgt līgumu par kapavietas kopšanu ar juridisku vai fizisku personu.

7.2. Dekoratīvie stādījumi (krūmi), kuri norobežo kapavietu, nedrīkst būt augstāki par 50 cm. Tos nedrīkst stādīt aiz kapavietas robežām.

7.3. Kapavietas apmales, kas norobežo ierādīto kapavietu, nedrīkst pārsniegt 15 cm augstumu.

7.4. Kapavietas nožogojumam un noformēšanai aizliegts izmantot neatbilstošus materiālus: būvmateriālu atlikumus, būvmateriālu likvidus, plastmasu, azbestcimenta loksnes (šiferi) un citus nepiemērotus materiālus.

7.5. Atkritumi pēc kapu kopšanas pabeigšanas jānogādā apsaimniekotāja norādītā un attiecīgi apzīmētā vietā. Aizliegts izmest atkritumus ārpus apsaimniekotāja ierīkotajām atkritumu savākšanas vietām. Aizliegts patvarīgi veidot atkritumu kaudzes

kapsētās. (Ar grozījumiem, kas izdarīti 27.06.2012. novada domes sēdes lēmumu Nr.7/9)

7.6. Kapavietas uzturētāja pienākums ir regulāri kopt un gada laikā pēc apbedīšanas labiekārtot kapavietu.

7.7. Izvest no kapsētas pieminekļus vai to elementus drīkst tikai ar kapu pārziņa saskaņojumu.

8.Nekoptas kapavietas uzturēšana

8.1. Kapavieta, kas netiek kopta trīs gadus pēc kārtas, tiek atzīta par nekoptu.

8.2. Lai noteiktu nekoptu kapavietu, katru gadu augustā tiek sastādīts kapsētas īpašnieka un apsaimniekotāja izveidotas komisijas akts par kārtējā gadā neapkoptajām apbedījuma vietām.

8.3. Kapavietas uzturētājs, ja tas iespējams, tiek rakstiski brīdināts par nekoptās kapavietas uzturēšanas līguma iespējamo vienpusējo laušanu, pamatojoties uz 6.7.4 punkta nosacījumiem. Pie nekoptās kapavietas tiek pielikta brīdinājuma zīme – mietiņš ar oranžu krāsojumu.

8.4. Kapsētas apsaimniekotājs ir tiesīgs kapa kopiņu nolīdzināt 1 (vienu) gada laikā, skaitot no trešā rakstiskā brīdinājuma izsūtīšanas brīža.

8.5. Komisija (p.8.2) izlemj jautājumu par neuzraudzītās kapavietas pieminekļa vai piemēģas zīmes saglabāšanu, ja tāda ir.

8.6. Virsapbedījumus kapavietās var izdarīt 20 gadus pēc pēdējā apbedījuma. Atsevišķos gadījumos, saskaņojot ar sanitārajiem dienestiem, šo termiņu var samazināt līdz 15 gadiem.

9.Apbedīšanas kārtība

9.1. Kapsētas pārzinis ierāda kapavietu vai kapu ģimenes kapavietā un saskaņo apbedīšanas laiku.

9.2. Apbedīšanas (izvadīšanas) un kapu rakšanas pakalpojumu sniedzēju izvēlas un par apbedīšanu un kapa rakšanu atbilstoši šiem noteikumiem atbild bērū rīkotājs.

9.3. Mirušais tiek apbedīts ievietots zārkā, bet kremācijas gadījumā – urnā. Kapa garumam jābūt ne mazākam par 2m, platumam – 1m, dziļumam – 1,5m līdz zārka vākam. Apglabājot bērnus, izmēri var attiecīgi mainīties, izņemot kapa dziļumu. Urna ar mirušā pelniem jāierok 1m dziļumā. Attālumam starp kopiņām jābūt 0,5m.

9.4. Izdarot virsapbedījumus, kapa dziļumam jābūt ne mazākam par 1,2 m līdz zārka vākam.

9.5. Urna ar mirušā pelniem var tikt apglabāta kapsētā esošajā ģimenes kapavietā, jaunā ģimenes kapavietā. Ir pieļaujama vienlaicīga vairāku urnu apglabāšana vienā kapavietā, uzstādot kopēju piemiņas zīmi.

9.6. Ja tiek paplašināta, vai tiek izveidota jauna kapsēta, tad ierādāmo kapavietu izmēri ir sekojoši:

Kapavieta	Platums (m)	Garums (m)	Laukums (m ²)
Kapavietas zārkiem			
Vienvietīga	1,75	3,0	5,25
Divvietīga	2,50	3,0	7,5
Trīsvietīga	3,0	3,0	9,0
Četrvietīga	4,0	3,0	12,0
Piecvietīga	5,0	3,0	15,0
Kapavietas urnām			
Vienvietīga	1,5	1,5	2,25
Divvietīga	2,5	1,5	3,75
Trīsvietīga	3,5	1,5	5,25
Četrvietīga	4,5	1,5	6,75
Piecvietīga	5,5	1,5	8,25
Rindu (joslveida kapavietas – uz 1 vietu)	1,5	2,5	3,75

Turpinājums no 5. lpp.

9.7. Esošās izveidotās kapsētās ievēro līdzšinējo kārtību, kādā tājās iepriekš ir veikti apbedījumi.

9.8. Izraktā (liekā) kapu grunts jānovieto apsaimniekotāja norādītā vietā.

9.9. Mirstīgas atliekas var pārāpbedīt ne agrāk kā gadu pēc apbedīšanas brīža, LR normatīvo aktu noteiktajā kārtībā, saņemot kapsētas apsaimniekotāja atļauju.

9.10. Mirstīgo atlieku ekshumāciju var veikt normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, saskaņojot to ar kapsētas apsaimniekotāju.

9.11. Aizliegtā mirstīgo atlieku ekshumācija no Brāļu kapiem pārāpbedīšanai citā vietā, izņemot gadījumu, kad tiek ekshumētas visas mirstīgas atliekas.

10. Kapliču izmantošana

10.1. Apsaimniekotājs Mālpils kapsētas jauno kapliču piešķir apbedīšanas pakalpojumu pasūtītājam iezārkota mirušā novietošanai pirms apbedīšanas un bērū ceremonijas norisei.

10.2. Mirušo ievieto saldētavā, iepriekš saskaņojot ar kapsētas pārzini un uzrādot miršanas apliecību vai ārsta izsniegtu medicīnisku slēdzienu par nāvi.

10.3. Vecā kapliča apbedīšanas pakalpojumiem netriek izmantota.

10.4. Piederīgie kapličā novietotu mirušo drīkst apmeklēt ar kapsētas pārzini saskaņotajā laikā.

11. Bezpiederīgo mirušo apbedīšanas kārtība atvērtajās kapsētās

11.1. Kapsētu apsaimniekotājs atvērtajās kapsētās izveido speciālu sektoru bezpiederīgo mirušo apbedīšanai.

11.2. Bezpiederīgo mirušo kapavietu labiekārtošanu (zālāja kopšana, kapa kopiņas izveidošana un informatīvas zīmes uzstādīšana) kapsētās nodrošina kapsētu apsaimniekotājs.

11.3. Bezpiederīgā mirušā kapavieta tiek saglabāta 20 gadus. Pēc minētā termiņa beigām bezpiederīgā mirušā kapavietu nolīdzina, un kapsētu apsaimniekotājs lemj par virsapbedījumu veikšanu bezpiederīgo sektorā.

11.4. Ja pēc bezpiederīgā mirušā apbedīšanas ir pieteikušies piederīgie, kuri vēlas mirušo pārāpbedīt vai arī, neveicot pārāpbedīšanu, labiekārtot un kopt šo kapavieta, vai jebkura cita persona, kura vēlas labiekārtot un kopt šo kapavieta, viņiem ir pienākums:

11.4.1. samaksāt noteiktu vienreizēju maksu par kapavieta saskaņā ar apstiprināto maksas pakalpojumu cenrādi;

11.4.2. noslēgt kapavietas uzturēšanas līgumu.

12. Atbildība par noteikumu pārkāpšanu

11.5. Noteikumu izpildi kontrolē kapsētu apsaimniekotājs. Mālpils pašvaldības policija ir tiesīga sastādīt administratīvos protokolus atbilstoši savai kompetencei. (Ar grozījumiem, kas izdarīti 27.06.2012. novada domes sēdes lēmumu Nr.7/9)

11.6. Par šo noteikumu pārkāpšanu izsaka brīdinājumu vai piemēro naudas sodu saskaņā ar Administratīvo pārkāpumu kodeksu vai Mālpils novada administratīvās atbildības noteikumiem.

13. Kapsētu izveidošanas un uzturēšanas finansēšanas avoti

13.1. Kapsētas izveidošanas un apsaimniekošanas finansēšanas avoti ir līdzekļi, kurus kapu apsaimniekotājs iegūst no pakalpojumu sniegšanas kapos, ziedojumiem un Mālpils novada piešķirtā finansējuma.

13.2. Kapsētas apsaimniekotājs ir tiesīgs vākt ziedojumus kapu labiekārtošanai, kapličas un citu kapos esošo būvju un ietaišu atjaunošanai, izbūvēšanai un uzturēšanai.

14. Noslēguma jautājumi

14.1. Saistošie noteikumi publicējami vietējā laikrakstā "Mālpils Vēstis", ka arī interneta mājas lapā www.malpiler.lv, un tie stājas spēkā likuma "Par pašvaldībām" 45.panta noteiktajā kārtībā.

Domes priekšsēdētājs **A. Lielmežs**

Pielikums Nr. 1

Līgums nr. _____ par kapavietas uzturēšanu

Mālpils novadā, Mālpilī

20___ gada ___.

Mālpils pašvaldības kapsētu apsaimniekotājs SIA "Norma K", Reģ.Nr. 40003312216, tās kapsētas pārzina _____ personā, turpmāk tekstā – Kapsētas pārzinis, no vienas puses, un _____, personas kods _____ - _____, (vārds, uzvārds)

dzīvo _____, tālrunis _____, turpmāk tekstā – Kapavietas uzturētājs, no otras puses, savstarpēji vienojoties, bez maldības, spaidiem un viltus noslēdz šāda saturs līgumu, kas ir saistošs pušu tiesību, pienākumu un saistību pārņēmējiem:

1. Līguma priekšmets

1.1. Kapsētas pārzinis nodos un kapavietas uzturētājs pieņem uzturēšanā kapavieta ___m² koplātībā, kas atrodas _____.

1.2. _____gadā kapavieta apbedīts _____.

1.3. Kapavietas uzturētājs par kapavietas uzturētāja tiesību un pienākumu pārņēmēju norāda _____.

2. Pušu pienākumi un tiesības

2.1. Uzturētāja pienākumi:

2.1.1. ievērot Mālpils novada domes saistošos noteikumus "Par kapsētu uzturēšanu un izmantošanu" un kapsētas pārzina norādījumus;

2.1.2. paziņot kapsētas pārzinim mēneša laikā par dzīvesvietas jauno adresi;

2.1.3. trīs mēnešus pēc apbedīšanas dienas sakopt kapavieta;

2.1.4. gada laikā pēc apbedīšanas dienas labiekārtot kapavieta;

2.1.5. regulāri kopt un labiekārtot ierādīto kapavietas teritoriju;

2.1.6. regulāri apgriezt kapavieta esošo dzīvžogu;

2.1.7. nogādāt kapavietas kopšanas laikā radušos atkritumus kapsētas apsaimniekotāja norādītajās vietās;

2.2. Uzturētāja tiesības:

2.2.1. kapavietas kopšanu uzdot veikt fiziskām un/vai juridiskām personām;

2.2.2. mainīt līguma 1.2.punktā norādīto personu, noslēdzot ar kapsētas pārzini par to attiecīgus līguma grozījumus;

2.3. kapsētas pārzinim ir pienākums kapavietas uzturētāja nāves gadījumā noslēgt līgumu par kapavietas uzturēšanu ar līguma 1.2.punktā norādīto kapavietas uzturētāja tiesību un pienākuma pārņēmēju.

3. Līguma darbības termiņš

4.1. Līgums stājas spēkā ar tā parakstīšanas brīdi.

4.2. Līgums tiek noslēgts uz 20 gadiem.

4.3. Līgums izbeidzas gadījumos, ja:

4.3.1. uzturētājs nodod kapavietas uzturēšanas tiesības citai personai;

4.3.2. kapavieta atbrīvojas pārāpbedīšanas gadījumā;

4.3.3. ja trīs gadu laikā pēc uzturētāja nāves nepiesakās neviens uzturētāja tiesību un pienākumu pārņēmējs;

4.3.4. kapavieta netiek kopta trīs gadus (pamatojoties uz aktēšanu).

4. Citi noteikumi

4.1. Visus strīdus puses risina savstarpēji vienojoties, bet, ja vienošanās netiek panākta, – Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

4.2. Kapsētas pārzinis nav atbildīgs par kapavietas aprīkojuma zādžību vai bojājumu, kuru izdarījušas trešās personas.

4.3. Šī līguma grozījumi vai papildinājumi ir noformējami rakstveidā un stājas spēkā ar brīdi, kad puses tos parakstījušas.

4.4. Līgums sastādīts valsts valodā uz 2 (divām) lappusēm 2 (divos) eksemplāros; viens no tiem glabājas pie uzturētāja, bet otrs – pie kapsētas pārzina. Abiem līguma eksemplāriem ir vienāds juridiskais spēks.

5. Pušu paraksti

Jauno makšķernieku un vides izglītības interešu pulciņa vasaras nometne "ASARĪTIS"

Jau trešo gadu Mālpils novadā pie Brūnu HES notika bērnu un jauniešu labi apmeklētā un ilgi gaidītā trīs dienu vasaras nometne jaunajiem makšķerniekiem "ASARĪTIS". 32 bērni vecumā no 5 līdz 16 gadiem šogad bija ieradušies no visas Latvijas, jo šāda nometne šogad Latvijā bija vienīgā. No 3. līdz 5. augustam bērni un jaunieši gan zēni, gan meitenes dzīvoja telšu pilsētiņā pie Brūnu HES, ne tikai pavadot laiku vakara un rīta copēs, bet arī klausoties dažādas lekcijas un vārot pašu saķerto zivju zupu. Šogad nometnē varēja iegūt zināšanas par makšķerēšanas veidiem, makšķerēšanas piederumu sagatavošanu, aprīkojumu, ēsmām, kā arī par vides izglītības un aizsardzības jautājumiem. Par dabas, it īpaši zivju resursu, aizsardzību savās zināšanās un pieredzē dalījās Valsts policijas Prevencijas pārvaldes vadītājs Uldis Binders. Ar savu pieredzi un pludņmakšķerēšanas noslēpumiem dalījās daudzkārtējais valsts un pasaules čempionātu uzvarētājs Pēteris Lideris. Praktiskās nodarbības mušīnmakšķerēšanā novadīja daudzu valsts un pasaules čempionātu dalībnieks un godalgoto vietu ieguvējs bijušais mālpilietis Kaspars Poišs. Praktiskās nodarbības un sacensības vizuāla mešanā mērķi jeb kastinga disciplīnās vadīja Latvijas makšķernieku apvienības prezidents Egons Simsons. Visas trīs dienas ar bērniem kopā bija un nometnes notikumus fiksēja populārā TV raidījuma cikla "Zveja" producentis Edgars Zveja. Vakara pie ugunsкура nometnes bērni varēja dalīties par dienu

Aksels Jānis Egle, 2.vietas ieguvējs ar savu lomu

gūtajiem iespaidiem un, protams, klausīties savus un pieaugušo makšķernieku stāstus, kā arī pieredzējušo makšķernieku stāstus par piedzīvojumiem pasaules ūdeņos.

Nometnes organizators – biedrības "Mālpils zivīm" valdes priekšsēdētājs Vladislavs Komarovs par nometnes norisi stāsta: "Šādas nometnes organizēšana ir diezgan darbietilpīgs un dārgs pasākums, tāpēc tās nodrošināšanā bija jāiesaista daudzas palīgas un sponsorus. Visi nometnes darbinieki veica brīvprātīgā darba pienākumus, par to atlīdzību nesaņemot. Tāpēc vislielākā atzinība un pateicība jāizsaka nometnes vadītājam Guntai Bahmanei, nometnes vadītājas palīgiem Imantam Andersonam, Jurim Lielmežam, Agijai Krūkai, par bērnu drošību un kārtību nometnē rūpējās Mālpils pašvaldības policijas priekšnieks Guntis Lejiņš un Valsts policijas Mālpils iecirkņa inspektors Edgars Komarovs, par nometnes praktiskā aprīkojuma nodrošināšanu pateicība valsts vides sabiedriskajam inspektoram Saulim Mihelsonam, par bērnu savlaicīgu ēdināšanu – Gunāram Krūmiņļepam un Sandrai Rogulei, par nometnes dalībnieku veselības stāvokļa uzraudzīšanu – Mālpils sociālās aprūpes centra medmāsai Jevgēnijai Komarovai.

Liels paldies par naudas līdzekļu piešķiršanu jāizsaka mūsu sponsoriem – Mālpils novada domei, SIA "Sidgunda-2" un tās vadītājam Normundam Kalniņam, Brūnu HES īpašniekam Guntaram Jonītim, par balvu nodrošināšanu nometnes dalībniekiem – Siguldas veikala "Copes nams" īpašniekam Mārim Nuķim, TV raidījuma "Zveja" producentam Edgaram Zvejam, Latvijas makšķernieku apvienības

Mareks Krūmiņļepa ar savu lomu

30 Ls. Gadījumā, ja šādi līdzmaksājumi bija apgrūtināši, biedrības valde lēma par vecāku atbrīvošanu no tiem, tā vietā iesaistot vecākus nometnes organizēšanas darbos. Nometnes pakalpojumus izmantoja arī bērni no citām Latvijas vietām, par to informāciju iegūstot internetā, galvenokārt biedrības mājas lapā www.malpilszivim.lv.

Protams, nometnes bērni arī makšķerēja un viņu lomi tika svērti un vērtēti pēc starptautiskās lomu uzskaites sistēmas, punktus piešķirot gan par kopējo zivju skaitu, gan par kopējo svaru."

Uzvarētāji:

Jaunākajā bērnu grupā no 5 līdz 9 gadiem: 1.vieta **Megijai Jonānei**, 2.vieta **Akselam Jānim Eglem**, 3.vieta **Marekam Petrakovam**
Vecākajā bērnu grupā no 10 līdz 16 gadiem: 1.vieta **Danielam Pozņakam**, 2.vieta **Ernestam Zvejam**, 3.vieta **Ērikam Zundem**
Meiteņu grupā: 1.vieta **Madarai Jonānei**, 2.vieta **Evijai Andersonei**, 3.vieta **Sabīnei Bērziņai**

Pašas lielākās zivis izvilka **Aksels Jānis Egle**, **Mareks Krūmiņļepa**, **Daniels Pozņaks**, **Madara Jonāne**.

Noslēgumā V. Komarovs aicina arī citu bērnu vecākus iesaistīt savus bērnus šajā tautā tik populārajā makšķerēšanas sportā, tādās nometnes nodrošina bērniem atbilstošas zināšanas un iemaņas, bērni iegūst veselīgu hobiju visai savai turpmākajai dzīvei, ļauj tikties ar valsts un pasaules ievērojamākiem šī sporta veida pārstāvjiem.

Esmeralda Tāle

Keramiķu plenērs “Zemeņu laikā” Mālpilī

Tikai nedēļu – laikā no 16. līdz 22. jūlijam Mālpils novada “Vecleitēnos” notika jau 11. Mākslinieku biedrības “Sidegunde” un tās dibinātājas Helēnas Mednes organizētais plenērs, kurā šogad strādāja keramiķi. Ticamākais, ka mālpilieši to pat nepamanīja, jo šoreiz tie nebija mākslinieki ar molbertiem, krāsu kastēm un audekliem, kurus mums jau bija ierasts redzēt Mālpils gleznieciskajos stūrīšos citus gadus. Viss notika vienā vietā – mājās ar lielu mākslinieku uzņemšanas pieredzi un savdabīgu mākslas auru.

“Mālpils – jau nosaukumā parādīts, ka te īstā vieta keramiķu saietam. Vieta brīnišķīga, organizēšana augstā līmenī, ēdināšana kā mājās, lieliska. Dalībniekus un organizētājus vieno īsteni biedriskas attiecības”. Tā par šo pasākumu sacīja Pēteris Martinsons – keramiķis ar jau krietni sen pasaulē pazīstamu vārdu un daudzu gadu starptautisku

plenēru pieredzi. Ja paskatāmies tikai internetā pieejamajā pamatinformācijā, šī mākslinieka personalizētā, grupas izstāžu un pat iegūto apbalvojumu saraksts ir krietni vien garš, lai gan tas nekad nav bijis mākslinieka pašmērķis. Patiesībā ar savu neuzkrītošo personību, bet neparaso harizmu viņš bija kā kluss, dziļš avots, no kura smelties un smelties – idejas, tehniskus knifiņus un nebeidzamus stāstus par redzēto un pieredzēto citās kultūrās.

Šis plenērs vairāk bija kā eksperiments – kā strādāt, kur to darīt tieši keramiķiem, jo katrs mākslas veids prasa savus specifiskos apstākļus, palīgierīces un materiālus. Visu to pēc šogad gūtās pieredzes varēs uzlabot nākošajos plenēros, ja tādi atkal notiks, bet tas, kas nekad neatkārtosies – tie ir mākslinieki, kas veidoja pasākuma kodolu un viņu radītā atmosfēra – vienota, draudzīga, izpalīdzīga, jo plenērs bija kā mācību bāze un iespējas keramikas nepratējiem iepazīt šo tehniski ne tik vienkāršo mākslas nozari.

“Mālpils plenērā varēja rast iespēju un izdevību empīriski iepazīt, cik mūsu pieredzējušie keramiķi ir meistarīgi un profesionāli savā darbībā, un saprast, cik mums (citās sfērās strādājošajiem) daudz no viņiem jāmacās – sava amata mīlestība un atbildības sajūta.

Keramiķis Kārlis Knopkens

Plenēra laiks man bija lieliska Dieva dāvana – strādāt plecu pie pleca ar lielajiem meistariem. Tas lika aizdomāties par retajām reizēm dzīvē, kad izdodas sastapt īstu skolotāju – tādu, kurš nevis noskatās sava skolnieka vēl nemākulīgajos centienos “no augšas”, bet gan mijiedarbojas ar savu mācekli – uzklausa, rāda piemēru ar savu pretimnākšanu, atvērtību, viedumu, taču kā pamatvērtību saglabājot cilvēcisku siltumu. Ceru, ka izdosies šo sajūtu saglabāt sevī līdz nākamajam plenēram”. Tā par savu pieredzi stāsta jaunā māksliniece Līva Raita.

“Mālpilī esmu pirmo reizi. Fascinē muižas parks, ziedošās pļavas un laipnie, atsaucīgie un dāsnie Mālpilī satiktie cilvēki. “Vecleitēnu” mājas neparasti labā aura rosināja radošam darbam. Paldies Helēnai (Mednei) par brīnišķīgi noorganizēto plenēru “Zemeņu laikā”, kas attaisnojās gan noskaņās, mākslas darbos, gan reālajā zemeņu pārpilnībā,” par plenēru saka Violeta Jātniece – viena no šodienas keramiķu pamata paaudzes. Mākslinieces darbi bijuši eksponēti tādās valstīs kā Vācija, Francija, Itālija, Dānija, Polija, Zviedrija, ASV un citur. Tagad tos redzēsim pie mums.

Iepriekšējos desmit gados plenērs vairāk bija domāts gleznotājiem un grafiķiem. Tajos tapušos darbus vienmēr redzējām Mālpils kultūras centra izstāžu zālē. Šoreiz jaunie mākslinieki, kas pieraduši sevi realizēt glezniecībā, iepazīna ko pavisam jaunu – “Mālpils plenērs 2012. gadā noteikti paliks atmiņā kā pārbaudījumiem bagāts. Tēli, ar kuriem operēju savā glezniecībā, tagad būs trīs dimensijās, kas noteikti padara manu darbību vēl pilnvērtīgāku un saturīgāku. Šķiet svarīgi izauklēt no māla jau iepriekš zināmus varoņus un tad atkal tos iepazīt”. Tā Jānis Dukāts – gleznotājs, kura darbus esam skatījuši vairākās Mālpils plenēru izstādēs.

Topošās izstādes mugurkaulu veidos tādu keramiķu darbi kā Silvija Šmidkena, Violeta Jātniece, Kornēlija Ozoliņa, Arta Dumpe, Inese Āboliņa Pēteris Martinsons, un Kārlis Knopkens. Taču mālpiliešiem būs interesanti ieraudzīt arī mūsējo – Maijas un Lienas Mackus, kā arī Dārtas Hapanionekas radītos tēlus. Keramikā šīm māksliniecēm ir svešāks izpausmes veids, lai gan Lienas pamatprofesija ir tēlniecība, kas vistiešākajā veidā saistīta ar mālu.

Sobrīd darbi vēl nav pabeigti. Tos gaida biskvīta apdedzināšanas process, kas turpināsies Rīgā un tikai pēc tam tie tiks glazēti, apgleznoti un vēlreiz apdedzināti tā iegūstot mākslinieka iztēlē radīto rezultātu. Bet mālpilieši tos varēs ieraudzīt plenēra noslēguma izstādē Mālpils kultūras centra izstāžu zālē oktobra beigās. Tā būs iespēja tikties arī ar pašiem darbu autoriem.

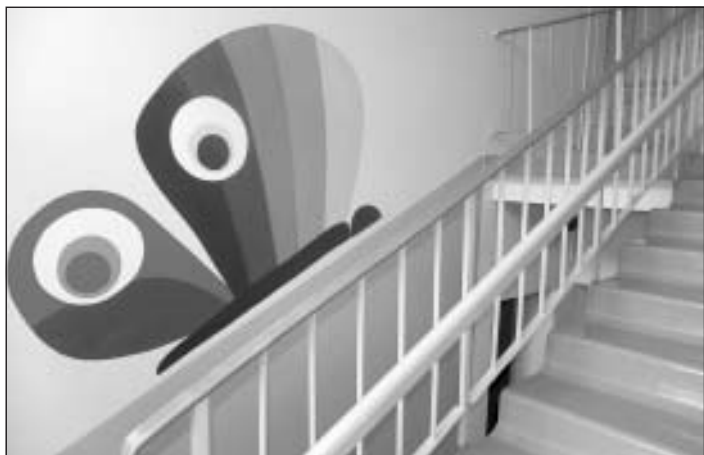
Keramiķe Violeta Jātniece darba procesā

Visus šos gadus ideju par mākslinieku darbu dabā un tieši Mālpils novada cilvēku, vēsturisko vietu un skaistās dabas iemūžināšanu mākslas darbos realizēja Helēna Medne, bet to finansiāli atbalstījusi Mālpils novada dome. Šogad izstādes iekārtošanā finansiālu atbalstu sniedzis arī KKF (Valsts Kultūrkapitāla fonds), ar kura līdzfinansējumu šī jau būs trešā šajā gadā tapusī izstāde Mālpils kultūras centra izstāžu zālē.

Māra Ārente

Mālpils kultūras centra izstāžu kuratore

Nāk draugi izkrāsot bērniību!

Šā gada pavasarī vācu krāsu firma "Caparol", ar vairāk nekā 100 gadu darba pieredzi pasaulē, Latvijā izsludināja pieteikšanos konkursam "Nāk draugi izkrāsot bērniību!"

Firma "Caparol" jau otro gadu vēlējas dāvēt bērniem krāsaināku un košāku bērniību un kopā ar draugiem aicināja vecākus un bērnodarza personālu piedalīties unikālā Latvijas bērnodarzu atjaunošanas konkursā "Nāk draugi izkrāsot bērniību!".

Projekta ideja bija – mēs, pieaugušie, esam atbildīgi par vidi, kurā aug, mācās un attīstās mūsu bērni.

IESPĒJA

Ikvienam no mums dzīves laikā ir iespēja izvēlēties – apstāties pie tā, kas principā apmierina, bet vairs nerada prieka un lidojuma sajūtas, vai arī riskēt, meklēt, mēģināt pakāpties uz augšu un doties uz priekšu.

Mēs – "Taurenīšu" grupiņas vecāki mēģinājām. Nosūtījām savu pieteikumu konkursam. Mūsu darba mērķis bija PII "Māllēpīte" vecā korpusa kāpņu telpas 26 pakāpienu, grīdas krāsojuma (apm. 30m²), kāpņu margu un sienu krāsojumu (apm. 100m²) atjaunošana. Apzinot situāciju konstatējām, ka kāpņu telpa atgādina "nepievilcīgu ūķi", kuru grūti nosaukt par krāsaino bērniību. Saudzīgi izsakoties, tā bija cita realitāte – morāli sagrūvusi un fiziski nolietota.

Taču bērni kāpņu telpu dienas laikā vidēji izmanto četrpadsmit reizes. Mūzikas, sporta, angļu valodas, fizisko aktivitāšu nodarbības, pastaigas ārā, ēdienreizes notiek pirmajā stāvā. Ikdienu viņi vidēji veic 364 pakāpienus augšup, lejup pa kāpnēm, pavadot šajā telpā 6 minūtes. Nedēļas laikā viņi kāpnēs pavada 30 minūtes, bet vienā mēnesī vismaz 2 stundas. Mēneša laikā mazie ķipari divas reizes ir uzkāpuši un nokāpuši Eifelturnī (1665 pakāpieni) vai Empire State Building ēkā (1860 pakāpieni) Ņujorkā. Kuram gudriniekam ir vēlēšanās ikdienā pavadīt tik daudz laika pelēcībā un vienmuļībā? Mēs bijām gatavi veidot šo ceļu krāsaināku un radošāku!

KONKURSS NOSLĒDZIES

11. maijā tika paziņoti konkursa uzvarētāji. "Caparol Baltica" un "Būvniecības nama Kurši" rīkotajā bērnodarzu atjaunošanas labdarības projektā bija noskaidroti 10 bērnodarzi no visas Latvijas, kas saņems atbalstu gan materiālu, gan zināšanu veidā.

Akcijas laikā bija saņemti 168 pieteikumi no bērnodarziem visā Latvijā. Visus saņemtos pieteikumus izvērtēja īpaša komanda, kuras sastāvā bija gan "Caparol", gan "Kurši" pārstāvji, kā arī jaunas un talantīgas, sabiedrībā zināmas arhitektes, interjeristes un stilistes – Zane Tetere, Anna Butele, Santa Bindemane, Santa Vanaga.

Atbalstu projektā "Nāk draugi izkrāsot bērniību!" saņēma: PII Naukšēni no Naukšēnu novada, PII Rimicāni no Vārkavas novada, PII Vārpiņa no Madonas novada, PII Saulīte no Alūksnes novada, PII Kāpēcīši no Auces novada, PII Ziedīņš no Neretas novada, PII Bitīte no Aknīstes novada, PII Zīļuks no Kandavas, PII Zaķīši 226 no Rīgas, **PII Māllēpīte no Mālpils novada.**

DARBS

"Caparol" konkursā desmit uzvarējušajiem bērnodarziem bez maksas piešķīra nepieciešamos materiālus un nodrošināja profesionālas konsultācijas darba grupām, kas veica kosmētisko remontu. Instrumentus un palīgmateriālus nodrošināja "Būvniecības nams Kurši". Konkursa uzvarētājiem pašiem bija jāveic vēlamie remonta darbi bez algotu profesionālu celtnieku, meistarū līdždalības.

Neizskatīgo un nepievilcīgo kāpņu telpu tāpat vien nepadarīsi par daiļu un košu. Tur jāpieliek darbs un materiāli. Darbs nebija viegls. Tajā aizritēja viss mūsu atvaļinājums. Gāja ne tik raiti kā gribējās, bija grūti. Reālais stāvoklis izrādījās vēl sliktāks nekā sākotnējais telpas izvērtējums. Kosmētiskais remonts izvērtās par kapitālo remontu.

Darbs prasīja pacietību, gribasspēku, fizisku izturību, neatlaidību un pamatīgas zināšanas un iemaņas celtniecības arādā. Nu droši var teikt, ka kāpņutelpa ir iepazīta no patrepes tumšākā pakša līdz grieztu nesasniedzamākajai vietai.

CILVĒKI

Protams, lai paveiktu iecerēto ar iedvesmu un apņemšanos vien ir par maz. Mūsu atbalsta un iedvesmas avots bijāt jūs – mūsu palīgi – "Taurenīšu" grupiņas bērnu vecvecāki un vecāki. Paldies ikvienam, kurš pielika savu roku!

Mūsu komanda:

V. Baranovskis – nodrošināja tempu virzībai uz priekšu. Ar savu darba sparū, pieredzi un prasmēm atjaunoja un rekonstruēja kāpņutelpas ieejas sienu, durvju aili, patrepes sienas apmetumu, palīdzēja visos darbos.

J. Piķes ģimene – pozitīvu, labu domu starojums un atbalsts. Neskatoties uz lauku darbiem saimniecībā allaž atrada laiku atbraukt palīgā. Kopā ar S.Zergju un D.Piķi atjaunojām kāpņu segu, darbojāmies pie sienu sagatavošanas krāsošanas darbiem. Viņi bija tie, kuri palīdzēja ar saviem instrumentiem un materiāliem.

R. Cīrulis – ar savām galdnieka prasmēm glīti noformēja ieejas paneļus, kā arī izpalīdzēja krīta kārtas noņemšanā no sienām un griestiem. Sagatavoja telpu krāsošanas darbiem.

V. Voronuks – allaž noskaņots pozitīvām pārmaiņām. Palīdzēja gan ar transportu, gan strādīgām rokām dažādos darbos.

A. Garais – paveica profesionālu darbu krāsošanā.

D. Frīdberga – dizaina eksperte. Uzbūra daiļumu un mākslu kāpņu telpā.

PALDIES! Tik vien varam jums samaksāt!

Bet ziniet, ka šajā vasarā, esat kļuvuši par Mālpils novada lepnumu, jo no sirds veicāt labdarības darbu, darot krāsaināku mūsu bērnu bērniību!

Ceram, ka saulainā un košā kāpņu telpa priecēs vairāk kā trīsdesmit "Taurenīšu" un "Māllēpīšu" grupu bērnus un viņu vecākus, ikvienu citu bērnodarza mazo ķiparu un darbinieku!

Ar cieņu,
Jana Baranovska
un
Aivars Vālbergs

P.S. Ja man kāds tagad jautātu, kā mērķtiecīgi pavadīt atvaļinājumu un iepazīt cieņas vērtus cilvēkus mūsu pašu novadā, es teiktu, ka tas nemaz nav tik grūti, ja vien esi gatavs sevi pieskaitīt pie trakajiem, kuriem pieder šī pasaule! Uzdrīkstieties labdarībai arī Jūs!

10 karstas dienas vulkāna pakājē

Desmit Mālpils jauniešu apvienības "MJA.U" jaunieši, kopā ar divām grupas vadītājām no 20.–30.jūlijam piedalījās asociācijas "Les Francas" organizētajā jauniešu apmaiņā, kas norisinājās Francijas pilsētā St. Bonnet pres Riom, valsts Dienvidos. Apmaiņas mērķis bija ne tikai veidot sadraudzību starp franču un latviešu jauniešiem, bet arī parādīt cik daudzveidīgi un interesanti iespējams pavadīt laiku brīvā dabā.

"Ne katru dienu mums tiek dota iespēja ceļot uz ārzemēm, kur 10 dienas jāsadzīvo ar citas valsts jauniešiem. Šāda veida apmaiņas projekti dod iespēju iegūt jaunus draugus, apskatīt vietas, kurās neesi bijis un darīt lietas, kuras līdz šim neesi darījis. Ļauj iepazīt citu tautu tradīcijas, kā arī paplašināt svešvalodu zināšanas," atzīst MJA.U dalībniece Anete Veica.

Projekta realizētāji bija parūpējušies par īpaši interesantu programmu, kas katru dienu pārsteidza mūs ar dažādiem aktīviem piedzīvojumiem.

Katrīna Mārtinsons stāsta, ka viena no pirmajām aktivitātēm bija "Meža vāvere", kurā varējām iziet dažādus trases posmus, pārbaudīt savu veiklību un orientēšanās prasmi. Katram šī atrakcija bija kā liels piedzīvojums – dažiem prieks par izieto trases grūtāko posmu, citam tas, ka pārvarētas bailes no augstuma."

"Visvairāk pozitīvas emocijas varējām iegūt kanoe braucienā," uzskata Oto Cērps. "Neskatoties uz pāris nobrāzumiem vai saules apdedzinātiem pleciem, visi šo aktivitāti izbaudīja ar vislielāko prieku, jo šī daudziem no mums bija pirmā reize, kad braucām ar kanoe, un arī pirmā reize, kad bija iespēja nesteidzīgi baudīt garām slīdošās, skaistās, kalnainās Francijas ainavas."

Nemot vērā franču bagāto mūzikas un deju kultūru, latviešu jauniešiem tika dota iespēja iepazīties ar tradicionālajiem franču mūzikas instrumentiem un dejām. Daži mūzikas instrumenti jau bija redzēti un spēlēti, bet dažus redzējām un dzirdējām pirmo reizi. Dejas bija jautras un viegli apgūstamas, bet galvenais bija tas, ka aktivitāte ļoti satuvināja projekta dalībniekus.

Projekta mērķis bija ne vien iepazīt Francijas kultūru, bet arī iepazīstināt franču jauniešus ar Latviju, tāpēc godam organizējām latviešu vakaru. "Latviešu vakars, manuprāt, bija viens no labākajiem vakariem kāds tika pavadīts projekta laikā. Frančiem bija iespēja iepazīties ar latviešu tradicionālajiem ēdieniem un dzērieniem. Vislielākā piekrišana bija latviešu jauniešu gatavotajam kartupeļu pankūkām un pie mums Mālpilī ražotajām siera virvītēm, kuras pasniedzām ar kvasu. Protams, neiztikām arī bez latviešiem tik raksturīgās pārēšanās. Fonā skanēja latviešu mūzika, un tika nodemonstrēta īsfilma par Latviju. Vakara beigās nevienam vien no latviešu jauniešiem acīs bija asaras – izjūtot pacilājumu, par to, ka varam dzīvot Latvijā," stāsta Rebeka Raupa.

"Mūsu visu laiku gaidītākais ceļojums bija uz reģiona augstāko virsotni – Puy de Dome vulkānu," stāsta Kristaps Taranda un Māris Višķers. "Katru dienu tālumā redzējām šo gandrīz pusotru

kilometru augsto virsotni. Virsotnē mūs uzveda speciāli izveidots elektrovilciens, taču lejā mums nācās nonākt pašiem. Pēc pāris neveiksmīgiem kritieniem uz lavas akmeņiem un aptuveni divu stundu ilga ceļa bijām lejā noguruši, bet priecīgi par redzēto skaidrumu, kuru nav iespējams aprakstīt vai fotogrāfijās iemūžināt – tas jāredz pašu acīm."

Mums bija lieliska iespēja apmeklēt netālu esošo pilsētu – Riom. Kristīne Kajaka atceras: "Gides pavadībā aplūkojām pilsētas centra vecākās ēkas un dzirdējām arī par to seno vēsturi. Māju sienas bija rotātas ar mitoloģiskajiem simboliem un to vēsturisko īpašnieku vēstījumiem. Kāpām pulksteņa tornī, no kura bija apskatāma visa pilsēta, skaistie dabasskati un kalni, kas arī uzņemti neaizmirstamos foto. Mums arī izdevās nobaudīt slavenos franču saldumus "macaroons", no mūsu puses atsauksmes par tiem bija dažādas".

Lielākās reģiona pilsētas Clermont-Ferrand apmeklējums bija īpaši patīkams ikvienam no mums. "Tā bija fantastiska pilsēta, kas palika atmiņā ar sarkaniem dakstiņu jumtiem, grandiozu arhitektūru, cilvēku atsaušību un tīrību. Cilvēki Francijā, manuprāt, ir ļoti draudzīgi. Pilsēta man noteikti atstāja labu iespaidu un es no sirds ceru tajā kādreiz atgriezties," atklāj Linda Tabota.

Silvestrs Endelis par piedzīvot Francijā stāsta: "Vislielāko iespaidu uz mani atstāja atsaušīgie un pozitīvie franču jaunieši, kā arī projekta organizatori un krāšņā, iespaidīgā daba. Šādi braucieni paplašina redzesloku, ļauj iepazīt citu valstu kultūru un sniedz iespēju iegūt jaunus draugus. No šī brauciena man paliks vispozitīvākās atmiņas."

Tika pieredzēti ne tikai prieka brīži, bet arī skumjas pamest jauko un viesmīlīgo Francijas pilsētu. Madara Sila dalās ar savām sajūtām pēc brauciena: "Es ticu, ka draudzība divkāršo priekus un par pusi samazina bēdas, liekot aizmirst nelielos ceļojuma trūkumus, bet paspilgtinot visu patīkamo un piedzīvojumu pilno. Pēc desmit kopā pavadītām dienām, kā vienmēr bija grūti atvadīties. Lai gan atvadas notika rīta agrumā, kad vēl pilnībā nebijām pamodušies, asaras acīs saskrēja ne vienam vien no mums. Pamest mūsu pēdējo dienu guļvietu un franču jauniešus bija skumji un nepatīkami, bet ceram, ka mums būs iespēja viņus satikt jau nākamgad šeit, pie mums – Latvijā."

"Lielākajai daļai jauniešu šī bija pirmā dalība apmaiņas programmā. Mums šī bija pirmā pieredze kā grupas vadītājām. Esam bijušas dalībnieces apmaiņas projektos līdz šim, tāpēc zinājām, ka jābūt gatavām pārsteigumiem. Ticam, ka šādi projekti ir kā milzīgs atbalsts jauniešiem tālākajā dzīvē, jo palīdz pieņemt kultūru atšķirības, māca iecietību un liek iziet no savas komforta zonas un pavērties uz dzīvi plašāk. No sirds esam pateicīgas Mālpils novada domei par līdzfinansējumu, kas ļāva mums doties šajā lielajā piedzīvojumā un ticam, ka šī pieredze būs ieguldījums mūsu ikdienā nākotnē," stāsta

latviešu grupas vadītājas **Jūlija Ņikitina** un **Baiba Bruzgule**.

Mālpils kultūras centra kolektīviem notikumiem bagāta vasara

Folkloras kopa "Mālis"

No Mālpils kultūras centra pašdarbības kolektīviem notikumiem visbagātākā vasara bija folkloras kopai "MĀLIS", kura no 5. – 9. jūlijam piedalījās starptautiskajā folkloras festivālā "Baltica 2012" Rīgas un Siguldas pasākumos, no 13. – 15. jūlijam starptautiskajā folkloras festivālā Lietuvas pilsētā Klaipēdā un 18. augustā kopas

dalībniekiem pirmo reizi, bija iespēja piedalīties kāzu LĪDZINĀŠANAS rituālā mūsu pašu veidotajā kalnā – SAULES VĀRTI.

Keramikas studija "Māl-pils"

Keramikas studija "Māl-pils" 5.augustā piedalījās Turaidas pils dienā.

Sandra Rogule

Dīvaina vasara

Ir šogad tāda dīvaina vasara. Īsti nevaram saprast, tā jau ir garām vai tikai vēl būs...Jūtamies apmaldījušies vietā un laikā un īsti nesaprotam, kur esam – Āfrikas plašumos vai tālajos Ziemeļos.

Taču laiks rit neatkarīgi no mūsu bažām un vēlmēm, briedina labību laukus, lietus dienām ilgi slapina un mērcē, reizēm naktis tik aukstas, ka rīta agrumā gribas aptaustīt auksto sastingušo zāli – vai tikai salna nav jau klāt, bet vēl taču dārzos visam jāaug un jābriest, vēl dāliju, gladiolu ziedēšanai jāielīksmo mūs.

Vasara jau pilnbriedā, un stārķu jaunuļi staigā pa centra vidu – nu tāds sajukums šovasar!

Un ja jau tie vingrinās pašā centra vidū tālajam gājputnu ceļojumam, tad arī mums vēl jāpaspēj šovasar doties kādā nelielā izbraukumā.

Un tā augusta mēnesī, kā katru vasaru jau vairāku gadu garumā, Invalīdu un viņu atbalstītāju biedrības, "Notici sev!" biedri dodas savā ikgadējā vasaras izbraukumā.

Tā kā jūra vēl arvien nebeidz mūs vilināt, tad dodamies atkal to apciemot. Šoreiz savā nelielajā izbraukumā dodamies uz Ainažu-Salacgrīvas pusi.

Iesākumā iepazīstam šitakē sēņu audzēšanu un to veselīgumu, vērojam strausus un brīnāmies, klausoties saimnieces stāstījumā, cik grūta ir šo lielo putnu audzēšana un kopšana. Tad pēc visa noklausītā nemaz vairs neliekas, ka strausu gaļa ir tik ļoti dārga.

Salacgrīvā iepazīstam nēģu zvejošanas īpatnības. Drosmīgākie dodas līdzī uz Salacas upes nēģu tačiem, kur varam visu apskatīt, arī paturēt rokās to dīvaino kustoni. Stāstījums ir interesants, un pa reizei kāda smieklu šalts uzpurdz debesis, lai darītu mazliet gaišākas tumšās debesis. Tās sola lietu, lai gan mūs arī palatina ar kādu maigu saules glāstu. Noprovējam, kā garšo karsti uz oglēm cepti nēģi, un šis ir īstais brīdis, jo tuvojas pusdienu laiks.

Tālāk dodamies uz Ainažiem. Tur Ainažu Jūrskolas muzejā varam klausīties gan gides stāstījumā, gan kavēties atmiņas par skolas laiku ekskursijām uz šo vietu. Tad kopīgs fotomirklis mūs visus sasauc uz vienu brīdi viēkopus, lai pēc tam atkal dotos tālāk.

Un tad pats dīvainākais – dodamies uz Igauniju. Tā ir turpat līdzās! Kā kārtīgi ekskursanti, bez iepirkšanās jau iztikt nevaram. Pērkam mazajā igauņu veikaliņā par mūsu latīņiem (izrādās, pat eiro nevajag) dažādus saldumus un citus niekus. Viss ir tāpat kā visur – vienīgi maize gan ir igauņu. Taisni vai smieklī – es domādama

pērkam igauņu "koņčas" esmu nopirkusi ukraiņu, bet tāda jau tā globalizācija ir, vien mierina doma – smukas, un tomēr svešzemju.

Pārņem tāda dīvaina sajūta uz Latvijas – Igaunijas robežas, viens solis atpakaļ – un es jau esmu mājās...

Ainažu akmeņainais mols ir īsts pārbaudījums – tik ļoti gribas aiziet līdz tā galam, kas iesniedzas jūrā. Un te bez stingras apņēmības, lielas uzmanības, stipra, droša, paļāvīga palīga neiztikt.

Mola galā fotografējoties ar jūras vēja pūtienā izpūrušiem matiem ir tik labi...

Vēl pagūstam pabūt Tūjas jūmalā. Ūdens ir auksts, taču mums ir dažas drosmīgas dāmas, kas nu vienkārši nevar bez peldes jūrā doties mājup.

Ir brīdis atpūtai – kāds atrod vietu zvejnieku laivā, kāds nobauda līdzpaņemto sviestmaizi, kāds bradā pa mazo upīti, kurai nezinām nosaukumu, bet, kas savā skrējienā ir strauja un ātra, jo tai taču ir jāsteidzas jūrā. Vēl kāds laiski pēta un lasa jūras nogludinātos oļus – varbūt noderēs saimniecībā. Cits atpūtinā kājas un muguru, atlaižoties turpat smiltīs.

Pa šo laiku mūs palutina saule – virs mums pavēras gaišzila debess, un aukstais jūras vējš vairs neliekas tik nejauks. Taču tumšie mākoņi pamalē virs priežu galiem brīdina – laiks doties mājup.

Šoreiz iepazīstam skarbo jūras pūtienā, mazliet pietrūkst saules, karsto smilšu un peldes jūrā, taču arī lietus mūs tikai biedē no tumšajām pamalēm.

Kāds šodienas guvums?

Apliecinājums tam, ka mūsu Latvija ir tik skaista, neskatoties uz laika apstākļiem un vietu, kur esam nonākuši.

Apliecinājums tam, ka mēs visi esam vienreizēji, stipri un kopā vienoti.

Vēl – iepazīstam jaunuzņemtos biedrus, uzzinām ko derīgu sev, vienkārši atpūšamies.

Braucienā mūs ir palutinājusi Jūrmalas tūrisma gide Ineta ar savu stāstījumu un uzmanību, šoferis, kā vienmēr, ir bijis laipns, galants un uzmanīgs.

Vienu vārdu sakot – labi pavadīta diena.

Paldies novada domei par šīs dienas guvumu, atbalstot biedrības, "Notici sev!" biedru ekskusiju.

Biedrības "Notici sev!" valdes loc. **I. Muraško**

ESTERE – veikals jubilārs

Tas bija tik sen, laiks, kad Patērētāju biedrībām darbs vairs nevedās, tās vairs nespēja nodrošināt pircēju vēlmes, Latvijā sāka veidoties pirmie privātie veikali. Tas bija arī laiks, kad cilvēkiem bija nauda, bet veikali bija patukši, vajadzēja tikai uzņēmību, uzdrīkstēšanos, starta kapitālu un vēlmi daudz strādāt. Saproto visu, apsverot iespējas, 1993.gadā tika reģistrēts SIA MVI.

Izbraukuma tirdzniecībā sāku tirgot Ogres trikotāžu, lai dabūtu labākus izstrādājumus vajadzēja pazīšanos un arī tad vajadzēja izstāvēt garu rindu uz preču izrakstīšanu, bija neapraķstāmi grūti, jo visu, sākot no sagādes līdz realizācijai, darīju pati. Darbi veicās, pircēji trikotāžu pirka un pirka, bija sajūta, ka tu esi vajadzīga, strādā sev, un visas grūtības likās vieglākas. Tā tirgojot tika sapelnīta pirmā mašīna. Sāku domāt par veikala atvēršanu.

1994.gada 30.augustā bijušajā sadzīves pakalpojumu ēkā tika atvērts veikals. Manam biznesam pieslēdzās visa ģimene, darbā tika pieņemts pārdevējs. Veikalā tirgojām ne tikai Ogres trikotāžu, bet arī Dzintara produkciju, Auroras zeķes un zeķubikses, Latvijā ražotus apavus, dziju, parfimēriju, kosmētiku. Paši braucām uz noliktavām un gādājām precī. Mazliet vēlāk sākās sadarbība ar Latvijā pirmo lielāko sadzīves ķīmijas vairumtirgotāju Karsten, mēs bijām viņiem pirmais klients Mālpilī. Ar šo firmu sadarbība notiek joprojām. Paralēli darbam veikalā trikotāžu tirgojām izbraukumos, jo pieprasījums pēc Ogres izstrādājumiem bija joprojām. Nedaudz vairāk kā pēc gada veikala telpas tika paplašinātas, papildināts preču piedāvājums, sākām tirgot rotaļlietas, bižutēriju, paplašinājām sadzīves ķīmijas plauktu. Tajā laikā iecienīta bija Igaunijā ražotā trikotāža, segas, pieprasījums bija pēc galda piederumiem un skaistiem taukiem, tos nespējām vest, cik ļoti tos pirka. Mēs bijām pirmie Mālpilī, kas

sāka tirgot kancelejas preces. Uzsākām sadarbību ar lielāko zeķu un veļas ražotāju, piedāvājot pircējiem lielā izvēlē kvalitatīvu precī. Nedaudz vēlāk sadarbība sākās ar izdevniecībām, tirgojām mācību literatūru, bērnu grāmatas, pieķerot klāt kādreiz kādu labu daiļliteratūras grāmatu vai vārdnīcu. Arvien lielāku vietu plauktos ieņēma parfimērija un kosmētika, tirgū savu vietu ieguva sveces un dažādi dekorī. Veikals prasīja daudz vairāk darba un izbraukuma tirgošana tika pārtraukta, no noliktavām un veikala plauktiem pazuda Ogres trikotāža, Latvijas apavi un Auroras zeķes. Attīstījās loģistikas firmas, kuras pieņēma pasūtījumus un veica preču piegādi. Strādāt kļuva mazliet vieglāk. Svarīgi tajā laikā bija saprast, ka ar to precī, ko piegādā firmas, veikals izdzīvot nevar, jo tieši tāda pati prece būs arī citos veikalos, tādēļ jāmeklē citi varianti. Skatījāmies ko tirgo Siguldas, Rīgas veikalos, vērtējām, vai tas vajadzīgs Mālpilī, meklējām vairumtirgotājus, dibinājām kontaktus. Braucām un vedām preces, kuras pašiem likās noderīgas, interesantas un tādas, kuras nav citos Mālpils veikalos. Bija jāmeklē sava odziņa, jāiekaro pircēju simpātijas ar labu apkalpošanu un servisu. Gribējās, lai pircējs veikalā var nopirkt visu to, ko vēlās, lai viņu apmierina preču piedāvājums un viņam būtu vēlme veikalā iegriezties biežāk.

Sava veikala pastāvēšanas laikā esam redzējuši pircēju „biezos” makus, gan „paplānos” macīnus, gan to, kā mainās cilvēku pirktspeja, cilvēku domāšana, prioritātes, kā mainās preču pieprasījums, preču piegādātāji. Visos laikos mums ir bijis jāprot saimniekot ar apdomu, jāprot rēķināt un domāt, analizēt savas kļūdas, sekot līdzī norisēm tirgū. Paveikto mēs esam sasnieguši ar savu darbu, neatlaidību un savu uzņēmību. Galvenais, ka tas ko darām, pašiem ir patīcis. Manuprāt, veikals savu funkciju visos laikos ir veicis labi, esam saņēmuši neskaitāmus atzinības

vārdus no pircējiem, sadarbības partneriem, ieguvuši Perfektā veikala nosaukumu Karsten Latvija organizētajā mazo veikalu konkursā Latvijas mērogā, saņemtas arī citas balvas. Esam bijuši novērtēti.

Šobrīd gulēt uz veciem lauriem nedrīkst, strādāt nav kļuvis vieglāk. Joprojām jādomā par veikalā piedāvāto preču sortimentu, par preču sagādi, jāspēj saglabāt savu odziņu, jāspēj meklēt to, kas citur vēl nav un kas varētu piesaistīt pircēju, lai gan pārsteigt ar ko īpašu šobrīd ir ļoti, ļoti grūti. Gadu garumā esam strādājuši pie sava veikala preču sortimenta izveides, šobrīd veikalā tiek piedāvāta parfimērija, kosmētika, zeķes, zeķubikses, veļa, segas, spilveni, dvieļi, dzija, ādas galantērija, foto rāmīši, trauki, sveces, dekorī, salvetes, sadzīves ķīmija, bērnu grāmatas. Nebaidos teikt, ka esam lielākie kancelejas preču tirgotāji Mālpilī. Piedāvājam mūsdienīgus dāvanu iesaiņošanas materiālus, apsveikuma kartītes, dāvanu iesaiņošanu. Īpaši esmu padomājusi par sava veikala Dāvanu kartēm, ko iesaku gadījumos, kad pircējam ir grūti izvēlēties dāvanu. Nebaidos no jaunām preču līnijām, jo jaunumi ir interesanti pircējam, vēlāk gan izlemju, vai to iekļaut pamatsortimentā, vai tomēr nē. Izvērtēju visu. Gadiem uzkrātā pieredze un iegūtās zināšanas noderīgas ir bijušas visos laikos, bet šajos smagajos konkurences apstākļos tām ir zelta vērtība. Es tās novērtēju.

Tā nu sanācis, ka veikala pastāvēšanas 18.gadu jubileju sagaidām jaunās, izremontētās, skaistās un gaišās telpās Pirts ielā 5 (blakus veikalam Elvi). Par to īpaši jāpateicas I. Buliņas kundzei. Veikals ieguvis jaunu noformējumu un skaņīgu nosaukumu ESTERE. Piedāvāto preču klāstam klāt nākusi baltā keramika, produkcija no dabīgajām izejvielām un ziedi – gan griezti, gan podos. Jā, ziedi, tas ir īpašs stāsts, jo tie manu sirdi paņēma jau daudzus gadus atpakaļ, kad tos tirgojām, bet telpu neatbilstības dēļ bijām spiesti to pārtraukt, tomēr zināju, ka pie tiem atgriezīšos. Un, lūk, tas laiks ir pienācis, protams, es apzinos, ko tas nozīmē – gan lielu darbu, gan prieku par skaistumu, dažkārt arī finansiālu zaudējumu, bet es cīnīšos. Ziedus veikalā dažādiem dzīves gadījumiem var iepriekš pasūtīt. Man būs prieks, ka es spēšu realizēt vēl citas ieceres, bet tās es neatklāšu.

Veikala 18.gadu pastāvēšanas jubilejā un nākamgad gaidot SIA MVI pastāvēšanas 20.gadadienu, es gribu saviem daudzajiem sadarbības partneriem, saviem pircējiem un draugiem pateikties par uzticību, sapratni, uzslavām un arī par kritiku. Pateicos par to gaisotni, ko ikdienā es no Jums saņemu! Veikals tik ilgi var pastāvēt tikai pateicoties saviem pircējiem. Paldies Jums! VIENMĒR LAIPNI GAIDĪTI JAUNAJĀ ESTERĒ!

Ināra

Sibīrijas bērni. Elvīra Nagle. Gunārs Skudra

Šoreiz par savu pārdzīvoto izsūtījumā stāsta brālis un māsa – Elvīra Nagle un Gunārs Skudra.

Elvīra – Gunāram bija 12 gadi, kad izveda, bet man pieci gadi.

Gunārs – Kad 1949.gada 25.martā sākās izvešana, es mācījos ceturtā klasē, Leonards piektajā, bet Elvīrai bija tikai pieci gadiņi. Mūs izveda tāpēc, ka tēvs bija aizsargs.

Elvīra – Tēti apcietināja ātrāk, tas bija 1944.gada maijā, man tad bija tikai deviņi mēneši. Tēvs ļoti ilgi bija Daugavpils cietumā, tur viņu pratināja. Viņš krievu valodu nesaprata, čekas ierēdņi viņa teikto tulkoja krieviski. Tēvs domāja, ka pareizi tulko, bet tie rakstīja, ko gribēja, un viņš zem tā visu laiku pats ir parakstījis, protams, latviski. Tur jau rakstīja, ko grib. Pēc tam bija tribunāls un uzreiz prom uz Vorkutas šahtām. Bezgala daudz tur mira, ka ārprāts. Nebija ko ēst.

Gunārs – Tēva paraksts un 20 gadi katortogas – Krievijai strādniekus vajadzēja par pliku velti, tur sūtīja tos, kas prata strādāt. Dīvaini, ka mūs izsūtīja. Es domāju, ka mūs izsūtīja sakarā ar tēvu, ka viņš vēl dzīvs, bet tagad izrādās, ka tēvs nomiris jau 1947.gadā. Izveda pārsvarā tikai sievietes ar bērniem. Nu baigie noziedznieki!

Elvīra – Es vēl saprastu, ka tēvs būtu bijis dzīvs un tāpēc baidās, ka sieva kaut ko izdarīs, bet tēvs jau bija miris, nu ko tad. Vai tad mammai bija prāts vispār par ko citu domāt, ja mēs viņai trīs maziņi bērni – viena palikusi, pie tam tad, kad tēvu apcietināja 1944.gadā, mājā bija kratīšana un visu atņēma, pat tēva darba instrumentus – viņš bija galdnieks. Atņēma arī naudu, nu pilnīgi visu māju izkratīja. Bija mums sava cūciņa, tad to cūku arī paņēma un dokumentos rakstīts – viss valsts labā. Armijai un valsts labā. Atstāja sievieti ar trim bērniem bez jebkādiem iztikas līdzekļiem vienu un dzīvo, kā tu gribi. Nepadomāja to, ka paliek trīs bērni, ko viņi ēdīs. Ko mamma vispār mums deva ēst? Kādi gan mēs varējām būt ienaidnieki un ko mēs, bērni, varējām tādu sliktu izdarīt?

Gunārs – Kas tad bija komunisti? Dzērāji. Kas bija nodzērušies, kuriem nekas nebija – tie bija tie riktīgie. Ja turīgāks esi, tad – lasies, tevi izvedīs! Un ko tu vari pakert pa nakti? Bet pārējo mēs izseptēsīm paši. Mums jau tāpat viss bija atņemts pirms tam, tāpēc arī nevienam neienāca tādus plikus un nabagus pat pabrīdināt. Kad veda uz Sibīriju, šito (Elvīru) aizmirsa mājās. Mammu paņēma no mājām, bet Elvīra bija uzlīdusi uz krāsns, mamma pusceļā raud – "Man tak meitene palika mājā." Mūs abus ar brāli no skolas paņēma – no vēstures stundas. Skolotāja neko neprasīja, tik raudāja. Direktore ienāca – "Nu, Skudriņ, celies augšā, nāc." Grāmatas man nevajag,

es sapratu. Pie durvīm ar automātu vai ar šauteni zaldāts stāvēja. Direktore nesa manas grāmatas, bet, vai es tās paņēmu vai nepaņēmu līdzi, neatceros.

Elvīra – Savos piecos gados es atceros to, ka mamma bija iemērkusi veļu – agrāk jau mērca veļu baļļā. Nāca armijas cilvēki un mammai kaut ko pateica, viņa šausmīgi raudāja, bet es jau neko nesapratu, ko tie onkuļi svešā valodā runā. Ko piecos gados var saprast bērns? Viņa kaut ko lika un sacīja, ka drēbes paliek iemērkatas. Tās nevar paņemt – tā palika tā veļas vanna. Ko viņa viena varēja paņemt tajā ātrumā? Par cik es mājās viena pati dzīvojos, nekur negāju, es jau biju priecīga, ka atkal tieku cilvēkos un ar zirgu braucām ragavās iekšā, bet kas īstenībā notika, es nesapratu neko. Es domāju, redz, cik labi, ka mani mājās nav atstājuši. Man patika skatīties, kā zirgi skrien, man ļoti patika braukt kamanās. Kad piebrauca pie skolas un brāļus veda, tad cilvēki nāca un kažokus nesa – tie jau bija īsti aitādas kažoki. Redzēja, ka bērniem

Sibīrijas skolā, 1951.g.

nekā nav, viņi saprata visu, kas notiek. Kur mēs braucām – uz Akništi vai uz Jēkabpili.

Es atceros, ka vagonā bija diezgan smacīgi – bija nenormāli daudz cilvēku. Lāviņas divos stāvos un uz tām salmi, kur gulēt. Nekas vairāk nebija. Pilns vagon ar cilvēkiem, staigāt tur nevarēja. Tu tikai tā sēdi. Kad attaisīja bīdāmās durvis vaļā – tad bija labi, varēja ieelpot svaigu gaisu. Mēs kaut kā nejutām aukstumu. Kādam līdzi bija plītiņa, pie tās žāvēja izmazgātās drēbes. Bet kur tās drēbes mazgāja? Man likās, ka mēs veselu mūžību braucām.

Gunārs – Vagonā viens bija vecākais. Viņš sacīja sargiem, ka bērni grib ārā, bet tie atbildēja, ka nav ko iet ārā, lai sēž uz papēža. Pa ceļu tik kabināja un kabināja klāt vagonus. Paskaties – nevar saredzēt, kur gals ir. Kā Krievijā ievada, tad jau bija durvis vaļā, nu kā jau lopu vāgim, tad pusdienas deva, tās jau bija pasūtītas. Izlasīja no vagona trīs, četrus spēcīgākus, jaunākus cilvēkus, lai nāk ar spaiņiem pēc pusdienām. Vai nu zupu deva, vai biežputru. Mūsu vagonā visi bija tādi bailīgi.

Vajadzēja atdot visus cirvjus un zāģus, kas mums bija. Mūsējie atdeva visus, nepalika nekā, bet citos vagonos gan cirvji bija, gan zāģi – izcirta caurumus grīdā un ķēzījās. Tad izlādēja no vagona, paņēma mašīnā un veda. Pēdējo tūri veda ar vērsiem. Vietējie krievi tik skraidīja: "Где богатство? Где богатство?" (Kur bagātība?) Nezinu, cik tie vērsu pajūgi bija, dažos tik iemeta pa pauniņai un viss. Tie skatās, ka tukšs, teica taču, ka bogatije jedut. Tie skraida tik – "А где богатство? Где богатство?" Pajūgi tukši. Tur aizbrauc un jau priekšā atkal skraida: "Kur mantas? Kur mantas? Kāpēc mantas nav, kāpēc tukšu ved? Kur mantas?" Tā pirmā dzīvošana bija zolīda. Vispirms mūs visus ielika kultūras namā, kur iekurināts, izmazgāts. Viss bija tīrs.

Elvīra – Es atkal atceros, ka bija zemnīca, tāda zemē ierakta būda, kur nebija grīdas, tikai zeme. Salmi vien un visa būda bija ar govīs mēsliem apmesta.

Gunārs – Tā jau bija pēc tam. Tā jau bija mūsu personīgā māja. Nopirkām. Nu tad jau bija, jāsaka, Dieva zīmes. Bija utis, blusas, blaktis – kas tik vien varēja būt. Prusaki. Viss kas. Kas vien smiltīs var ieperināties. Logs arī bija – tāds maziņš. Es ar mammu gāju darbā, a šī – skrapst – pa to stiklu. Stikls – tankš – pušu.

Elvīra – Vecākais brālis palika slimis, neizturēja to Sibīrijas aukstumu. Var jau būt, ka viņam uz nervu pamata rozēs iemetās abās kājās, viņš ilgi mocījās. Tad brālis mani auklēja, pieskatīja un dzīvojis, pusdienas gatavoja. Cik tāds piecgadīgs bērns, kāda es biju toreiz, varēja mierīgi nosēdēt. Gribējās redzēt, kas ziemā ārā notiek, bet ka tev nav nekā ko mugurā un kājās vilkt? Brālis iemācīja, ka jāpūš elpa, tad viss logs atkusis un varēs redzēt, kas ārā notiek. Nu pūtu, pūtu, bet tā spēka nav, beidzot domāju – paņemšu ar nazi. Nu jā, gribējās taču ļoti, ļoti redzēt. Es – skrapst – pa to stiklu, bet stikls – tankš – pušu gan. Tomēr kopā vēl turējās. Brālis tajā brīdī bija pagrabā, es pie viņa ielīdu, bet vēl neko nesacīju. Redzot ka esmu nobijusies, viņš jautāja: "Nu jau gan tu esi kaut ko izdarījusi?" Es vēl neko. Brālis – "Nu saki, saki, ko tu izdarīji?" "Man stikls pārplīsa," es atbildēju. "Bet es taču tev teicu, lai tu ar to nazi nedarbojies!" Es viņam lūdzu: "Brālīt, pasaki, ka tu to izdarīji". Es zināju, ka mamma visu pārdzīvos, viņa bija skarba. Brālis sacīja: "Nu es jau pateikt varu, bet tu zini, ka mamma vienalga tevī nopērs, kad uzzinās. Tik un tā. Es jau varu pateikt". Viņš bija tāds žēlīgs. Protams, ka es dabūju pa mizu pēc pilnas programmas. Iedomājies – ziema, abi strādā un nomocījušies, un vēl šitā mājās notiek. Smagi. Zemnīcas

Turpinājums no 13. lpp.

vidū bija kaut kāda metāla krāsniņa, to kurinājām, bija arī gulta. Vasarā nebija iespējams zemnīcā gulēt, jo blaktis un blusas ēda nost – visa miesa bija vienās pumpās un visu laiku bija jākasās. Sevišķi no blaktīm pumpas bija biezas, resnas – tādi kā kunkulīši. No blusām nebija tik ļoti. Es, kā jau vēl bērns būdams, domāju, ka tā laikam vajag. Nezinu, kādos darbos mammu pa dienu sūtīja, bet vakaros viņa dzina vēršus uz nakti ganīt. Lai mēs nenomirtu badā, viņa strādāja diennakti. Viņa teica, lai nākam uz ganiem, tur varēsīm pagulēt. Ganībās tādās nelielās kaudzītēs tika samesti mēslī kopā ar salmiem, un tad, lai naktī nekostu dunduri un odi, mamma šīs čupiņas aizdedzināja – tās dūmoja, bet mēs, apakšā pie zemes pieplakuši, lai tie dūmi nenāk virsū, gulējām. Bijām ļoti laimīgi, jo blaktis te nekoda un varējām izgulēties.

Gunārs – Mamma mūs visus paņēma līdzī ganos. Uguns iekurta, bet odi ēda nost, nevarēja nosēdēt. "Sēdi te! Velc kreklu nost!" – mamma teica. Krekls bija, vairāk jau nekas un bikšeles kaut kādas. "Dod šurp kreklu!" Mamma paņēma kreklu un vīrs ugunsкура kratīja, lai būtu izkratīti un izdedzināti visi parazīti. Pēc tam atdeva to un sacīja: "Sēdi tur, tagad tu esi tīrais. Nākošais!" Tas man visu laiku stāv prātā.

Elvīra –Mamma cīnījās ar visiem spēkiem, cik varēja, kā lauvene. Kā viņa varēja izturēt, es nezinu. Viņa bija paņēmusi līdzī, cik nu tur labas, kleitiņas, bet viena no tām bija melna – tāda smalka zīda kleita. Mamma visas drēbes atdeva – samainīja uz ēdienu. Viņa mainīja tās krieviem, jo saprata, ka mēs jau mirstam gandrīz badā. Tā pēdējā – melnā zīda kleita – man ļoti patika. Es teicu, lai neatdot, tā tik skaista, bet viņa sacīja, ka trīs jau viņai esot. Mamma šausmīgi pārdzīvoja, viņai bija žēl, varbūt tētis to kleitu bija dāvinājis. Viņa pacilāja, pacilāja – nē, jādod projām. Beigās to kleitu atdeva raudādama. Acīmredzot, kaut kādu pārtiku pretī dabūja. Atnāca krievu sievietes – "Vai, cik skaisti!" Tādu skaistumu meža vidū tur, Sibīrijā, viņas nebija redzējušas. Es nezinu, kur viņas to valkāja. Mamma cīnījās, pārdeva visu, lai mūs pabarotu, bet bija tik grūti, ka vienreiz komandantam bija pateikusi: "Pakāršu bērnus un pati pakāršos!" Ka nav nekā vairs, nu absolūti nekā. Šausmas, tur arī varēja sajukt prātā.

Gunārs – Šis kolhozs bija ļoti mazs, saucās – ģerevņa Babja. Piecas latviešu ģimenes aizveda uz to kolhoziņu. Citiem jau būtu vienalga – lai karās. Komandants tur bija labs. Otrā dienā mašīna bija klāt un aizveda mūs uz sovhozu, kas bija turpat blakus – Čebaklinskas sovhozs, Tomskas apgabals, Boļšerečjes rajons. Tur bija daudz latviešu. Un kā tur bija – viena sādža skaitījās ferma. Sovhozā bija četras sādžas. Pirmā, kur mēs dzīvojām, bija ar centrālo daļu kopā – centra sādža un ferma, tās divas bija tālāk prom, tur bija daudz latviešu. Sovhozā par darbu vismaz maksāja, ne jau daudz, bet tomēr kāda kapeiciņa bija. Normāla dzīvošana arī – koka māja, ar dēļu grīdu. Dzīvojām divas latviešu ģimenes. Pa

vienām durvīm mēs staigājām, pa otrām tie. Mēs gājām strādāt fermā. Tur es biju slavens puika – pa nakti sargāju fermā lopus un tīrīju kūti grīdas. Es biju, kā saka, viltīgs – visas durvis uz nakti nospundēju, koku aizliku tā, ka netiks neviens iekšā, bet vienas atstāju neaizspundētas. Suns arī man bija. Kad sovhozā elektrību nodzēsa, tad ar lukturi bija jāstaigā, bet es uz mazā ķebliša apsēdos, uzgulos uz govīs un gulēju. Suns blakus. Bet ziemas sali tur bija lieli, ejot sniegs gurkstēja zem kājām. Tad sunītis sāka rūkt, bet es uzreiz modos augšā, lukturi rokā. Pārbaudītāji baidījās nākt, tikai noprasīja: "Ti nespiš? Nu horošo." Bet govīs no rīta nokēzījušās, netīras. Tad es ar švabri no rīta, noģērbies vienā krekļā, tīrīju grīdu – no vienas puses, no otras. Brigadieris atnāk, staigā un skaļi domā: "Velns, kā tā var būt?. Grīda tik tīra, bet govīs tik netīras!". Ziemā arī bija grūti – skābbarības bedres dziļas, aizsalušas, bija

Elvīra un Gunārs Skudras Sibīrijā, 1952.g.

tālu jācērt, kamēr tiek līdz skābbarībai un tad vēl jāizsviež augšā. Furažieris stāv, viss aizputināts ar sniegu, kā tu atradīsi. Ziemā vienmēr ņēmu cirvi līdzī, lai nav ar rokām jāplēš. To vajadzēja redzēt, kā mēs braucām un malām paši kombikormu. Nu tad mums, puikām, tur gāja vaļā – varējām cīnīties un mirt par to visu. Vīsi ar baltiem miltiem notaisījušies. Nevar jau to visu izstāstīt, kā ir gājis. Kad strādāju naktīs fermā par sargu, uz vietas atļāva dzert pienu, cik tik gribi, brigadieris arī bija labs, bet man vajag uz māju pienu aiznest. Man bija tāda metāla pudelīte. Naktī es to pieslaucu un nesu mājās, bet piens vien. Mamma prasīja, vai es miltus nevarot dabūt? Kombikormu? Kāpēc ne? Man, puikam, bija iedotas specdrēbes – tāds kā plašķis. Kabatas tam lielas, lielas. Es pie kombikorma kastes klāt un tik pieberu kabatas, bet vienreiz gadījās kā smiltis – grābu, bet viss bira caur pirkstiem cauri, nu nekā. Kaut kā jau piegrābu. Aiznesu mājās, mamma pretī: "Ko tu te

atnesi, ka nevar nekā izcept?". Ļepjoškas nevar izcept. (Sajauc miltus ar ūdeni un uz riņķiem cepl). Tad vēl garšīgs bija žmiks – sojas rausis. Tie bija lieli kā rīteņi – speciāli rauši govīm. Kad sacirta smuki šķēlēs, uzlika uz riņķiem un bišķiņ apgraudzēja – ak, ku garšīgs bija!

Elvīra – Brāļiem prasīju: "Vairāk nevarējāt paņemt?" Tā gribējās un graužām visi. Atceros, ka mani paņēma līdzī uz fermu, tad gāju pie govīs teles un paņēmu no tās rauša gabaliņu. Nedrīkstēja, jo visu laiku taču uzraudzīja. Mēs lopbarību ēdām un ne mums bija caureja, nekā.

Gunārs – Un kartupeļi! Cik tie garšīgi pavasarī! Ka tu ej pa lauku, kad sniegs nokūsis un var atrast vēl kādu kartupeli – mīkstu, zilu, tādu, glumu... Ko tu vārīsi to – viņš jūk ārā, bet ar kombikormu, ka sajauc.

Dzīvi palikām, nesaindējāmies. Un cik garšīgi bija tie kartupeļi un ļepjoškas, viss bija gan garšīgs toreiz! Elvīra jau vispār ēda tur tā kā ruksis – medunkas (no puķēm, kad medoja ziedi, sūca no tiem ziediem medu) un tad vēl tās ogas – beziku (melnas ogas), tās augs ķekariem kartupeļu laukā – es neēdu, bet viņa tak ēda.

Elvīra – Es tikai atceros, ka mūždien biju badā, man visu laiku gribējās ēst. Mēs taču bijām augoši bērni, prasījās, bet es sapratu, ka nedrīkst vairāk. Mamma deva ar no-teiktu normu, ka tikai tik un tik, ka nedrīkst vairāk, pienu arī tikai vienu glāzi – viss, nedrīkst vairāk.

Gunārs – Es jau kā pie govīm strādāju, pienu biju padzēris, cik tik grib. Brigadieris neko neteica, atļāva. Man līdzī bija sava krūzīte, iebāzta azotē, citādi jau nebūtu spēka pastrādāt, vispār tad nogāztos. Kad jau atbrauca galvenais zootehniķis Karučins, tad nu gan es biju bez pusdienām. Tas bija riebiģs. Zināju, ka nedrīkst ņemt, pat redzēt nemaz.

Elvīra – Abi brāļi pa vasarām ganīja govīs un tad, lai tās lai savaldītu, Gunārs taisīja pātagas – pina. Man patika skatīties, jo viņš mācēja tik skaisti – pinums bija līdzens, vienāds, dekoratīvs, ar trim vai pat sešām pīnēm, nu tiešām kā mākslinieks to visu darīja. Pātagas bija garas. Sagrieza ādu skaistās, vienādās strēmeltēs. Kas tad mācīja to bērnu? Neviens nemācīja. Bet kā viņš prata, viņš vienīgais! Vienmēr, kad sapina jaunu pātagu, tad man un brālim atrādīja. Bija daudz sapītas, bet kur viņš to ādu dabūja?

Gunārs – Ādu es no noliktavas no-čiepu. Tur varēja ielīst pa dēļu spraugu. Simtdivdesmitpiecas govīs bija jānovalda, tāpēc pātagu vajadzēja. Es ar to pātagu laidu pa muguru – mugura ieliecās, bet, ja pa tesmeni trāpīja, tad gan bija dimbā – tesmenis bija pušu. Tad brigadieris dusmīgs.

Elvīra – Vairāk jau sita pa zemi, lai plīkšķ – govīs baidījās. To, kā vajadzēja sist, lai iznāk plīkšķis, viņi mācīja arī man, tomēr man nesanāca., bet viņiem gan – kā šāvienš.

Gunārs – Tad mēs meistari bijām. Tur es biju gudrs. Atradu vecus zābakus, kuriem stulmi vēl bija labi, tos nogriezu un taisīju pastalas, cik esmu redzējis. Es biju

slīpēts zellis, visu ko izdomāju. Vienreiz sauc mammu pie pārvaldnieka. Mamma saka: "Es neiešu, ej pats". Tad izsauc mani uz kantori. Aizgāju, skatos – nejaucams zootehniķis arī tur ir, bet, kas tas trešais, neatceros. Pārvaldnieks saka: "Hy no хорошему (pa labam), kā tur bijis, ko es tur darījis?". Es tām durvīm, kuras nebija noslēgtas, biju uzlicis malkas kluci, cik lielu vien varēju – tādu ļoti, ļoti pamatīgu. Tad, acīmredzot, kāds no viņiem ar to bija dabūjis. Domāju – trīs sēž, bet kuram ticis? Kuram puns? Pēdīgi saka: "Зачем ты Сашу хотел убить – бригадieri, jaunu puisī? Зачем ты Сашу хотел убить?" (Kāpēc Sašu gribēji nogalināt?) Es saku: "Kā ubiķ?" Es izliekos, ka – ko, kā??? "Nu, lūk, uz durvīm to kluci uzliki!" "Ā" – es teicu – "pie mums, Latvijā, klauvē, nelien tāpat iekšā. Zagt gribējāt, i dabūjāt!" Es biju baigais huligāns un izdomāju visu kaut ko. Tāpēc šie vēlāk klauvēja. Nāk – "Ej, tu neguli?" Es – "Neguļ!" Kādreiz jau mamma teica, ka mani arestēs, aizvedīs vēl uz cietumu. Es visādas blēņas darīju. Brigadieris ilgi staigāja šķēbs – pa plecu bija dabūjis. Būtu pa galvu ticis – kas to zin, varbūt varēja nosist. Vēršus ganīt – tā gan bija lielākā nelaime. Ar tiem dienā brauca strādāt. Vērsis atceras visu un zina, ko kur var dabūt – tur viņš kādu lapu norāva, tur atkal kaut ko nočiepa braucot garām, un tāpēc naktī viņi zagās prom. No rīta skaties – nav vairāku. Jāiet meklēt. Tajā ganāmpulkā bija vaislinieki – divi lieli, divi maziņi, bet trakoti dūsmīgi, skrēja virsū. Petja – vietējais – garš puisis bija, ganīja maiņā ar mani. Atbraucām uz slaukšanu, man jāmainās, bet lopu nav. Mežā, kur prom aiz krūmiem, guļ vērsi. Petja arī nav. Paskatamies – Petja sēž kokā. Vērši guļ apakšā un gremo. Kā Gunārs gana, mani jau par Grišku sauca, tad viss ir laicīgi. Brīnās – kāpēc? Kā tas puika var izturēt šito te visu? Vērši mūk no viņa pa gabalu. Tad ko tik es nedarīju! Varat iedomāties, kurināju ugunsroku, tad paņēmu no ugunsroka nodeguli, gāju ar to un skatos, kur vērsis. Aha – aiz tās govīs stāv viņš. Es pielavījos starp govīm – caps – vērsi aiz astes! Viņš lēkā, sāk griezties, es – ras! Zem astes nodeguli palaižu. Vērsis piespiež ar asti nodeguli un lēkā, kamēr tas izkrīt. Nežēlīgi, taču tos vērsus tā varēju savaldīt. Visādas blēņas, ko tik es nedarīju! Bet vismaz nesēdēju kokā augšā.

Elvira – Bija tādi vērsi, kas jau bija nostrādājušie – viņi galīgi lēnīgi, bet viens tur bija ļoti riebtīgs. Mamma uz vienu brīdi sacīja man: "Tu pagani, tik nelaid viņus uz kūti, es ātri būšu atpakaļ." Vērši pa dienu strādā, viņiem naktī vajag paēst. Labi, es ganīju, ganīju, nu varu, bet tad tas niknais vērsis, sāka viņu odi kost un nu nāk man virsū. Man paliek bailes, un es visu ganāmpulku palaidu uz fermu. Pati raudāju – "Mammu, es nevarēju noturēt, viņi viņi nāca virsū". Citi bija klausīgi, bet tas viens bija ļoti agresīvs. Un kāds spēks viņiem! Zirgus arī turēja, bet visus darbus pārsvarā veica ar vērsiem.

Gunārs – Žēl, ka neienāca prātā ar vērsiem nofotografēties – kā es jāju, kā

braucu. Tas būtu ļoti interesanti. Ar visiem nevarēja jāt, reti kuru. Esi vērsa mugurā un ar žagariņu vai kāju pasit, uz kuru pusi vajag. Viņš zina visu. No sākuma Sibīrijā visus lielos laukus apara ar vērsiem. Vēlāk šur tur traktori sāka parādīties. Kartupeļus stādīt izdzina visu sādžu. Ar lāpstu meta, vāgu nekādu, uz līdzena lauka stādīja. Kad latvieši spīlarklu uztaisīja, tad visa ģerevņa sanāca skatīties kā uz brīnumu. Vēl ar tām govīm bija traki. Tur bija lieli ezeri, aizauguši, daudz to stiebru, un es, brīvajā laikā staigājot, starp stiebrim izlīdu un ieraudzīju – "Johaidī! Smuka saliņa! O, te es varētu noslēpt govīs." Ezera vidū sala! Katru nakti brauca pārbaudīt, arī vasarā, lai ne govīs, ne tu negulētu. Govīs drīkstēja gulēt tikai slaukšanas laikā. Jā, nu to pirmo vakaru es viss biju vienās putās, kamēr dabūju izdzīt caur niedrēm visas 125 galvas. Eh, cik man tagad bija labi – pats gulēju, govīs gulēja, un mēness spīdēja apaļš. Pasaka! Dzirdu – brauc, pārbauda pa lauku manu teritoriju. Domāju – "Figu jūs mani atrādīsiet!" Tobīts, sunītis, sāka rūkt. Es – "Tobīt, Tobīt, nerūc! Tad būs sūdi!" Neatrada mani un vēl ilgi, kamēr brigadieris līda staigāt pa pļavām, ganībām un uzgāja, ka es katru rītu un vakaru dzenu uz saliņu ganāmpulku caur tām niedrēm. Tad zini, kas tur pa ceļu, pa dubļiem bija, ko visi 125 lopi bija iestaigājuši? Tik noteica – "Ak, lūk, kur tu biji!" Neko tādu nedabūju. Viņi mūžīgi gribēja mani ķert. Vienreiz atkal lietus bija – kārtīgs negaiss, ar zibeņiem un pērkonu. Riktīgam, resnam bērnam ar nazi nogriezu mizu, sarullēju un uztaisīju sev tādu kā lietus mētelī – tādu konusveidīgu, garu, no pašas galvas līdz apakšai. Tads arī ganu, baltā bērza mizā ietēpies. Pērkonu lietus tā dod vaļā kā traks – zibeņo, es tik skatos, uz kuru pusi govīs tagad ies. Bet tad tas riebtīgais Koručins – galvenais zootehniķis – atbraucis mani atkal pārbaudīt, bet kā dod zibens, tā viņš ierauga mani – visu baltā – no galvas līdz kājām. Šis momentā apgriez zirgu un prom uz ģerevņu. Atbrauc no rīta uz slaukšanu, Koručins kaut ko runā ar brigadierī. Domāju, kas nu atkal, nu jau kaut ko spriež. Pēc brītiņa pasauca: "Нука иди, синок, сюда! Кур ту biji? Кас теv bija пар плаški? Кāds?" Es saku – "Man nebija nekāda plaška, ko jūs! Кас тад то ман иедева? Ман так нав неkā!" Tā arī palika, ka viņam tur rādījies. Varu pastāstīt, kā es ziemei malku sagādāju. Ganīdams lopus, bērziņus sausus pataisīju. Bija modē pavasarī bērziem mizu lobīt nost un tad ar nazi grebt, lai sula nāk. Es apmizoju apkārt bērzam, un tas pēc kāda laika beigts gan. Prasu mežsargam, vai varu nocirst – tur sausi bērziņi ir. Viņš atbild – "Nu ko tu prasi, tu tak pats viņus nomizoji un sausus pataisīji." Ganīdams sacērtu tos, cik jau viņi tur resni bija, ar cirvi. Tad vakarā, kamēr slauc, prasu brigadierim, lai iedod bričku, (izbīdāmie rati; kurus varēja pataisīt tsākus un garākus, pēc vajadzības) malku vajag vest, nakts maiņa man brīva, pa nakti aizvedīšu uz sādžu malku. Viņš saka, ka varot ņemt, bet tad, kad atbraucu ar piekrautu vezumu, viņš stāv un skatās

uz bričku, pēdīgi saka: "Kas tev palīdzēja ielādēt to malku?" Es atbildu, ka neviens. Viens pats esmu krāmējis. "Nu", viņš saka, "nez vai varētu tu viens pats iekrāmēt." Aizvedu malku uz sādžu un braucu atpakaļ, bet trakoti nāk miegs un nemanot aizmīgu. Pamostos – vērsi jau ēd zāli. Tie jutuši, ka viņus neviens nedzen, nogājuši maliņā un sākuši ēst zālīti. Kur es esmu? Es uzlecu augšā, bet vērsi tik ēd, ar visu bričku iejūgti, ceļš arī nekur nav redzams. Sāku ausīties. Ā – tur uguns kādam iedegas, tur suns ierejas, ā – tur ir sādža, tā tad man vajag uz pretējo pusi, bet cik tālu es no ceļa esmu? Kur tas ceļš ir? Tālu jau nebija aizgājuši tie vērsi. Paskraidīju, paskraidīju, tad jau uzgāju, kur vairāk iebraukāts. Kādi tik piedzīvojumi nav bijuši.

Elvira – Brāļi bija iepazinuši visus tur dzīvojošos putnus, zināja gan kā sauc, gan kādas olas dēj. Arī man to bija iemācījuši. No katras ligzdiņas pa vienai olai nesa mājās. Tad tās izpūta. Man liels grozs ar olām bija pilns – bija tādas olas un bija atkal tādas. Jā, un tas putns, lūk, tādu olu dēj, viņi man rādīja, un šitā ir pīlītes oliņa, tur vēl kāda putniņa ola un vēl un vēl. Kā brāļi tika pie ligzdām augšā, es nezinu, bet visas putnu olas es glabāju kā lielu dārgumu, ka tās man nemaz nesaplīsa.

Gunārs – Īrāmi ar laivām uz ezera saliņu un vismaz divi spaiņi bija līdzī. Tur kaijas olas sasēja tā kā kartupeļus. Viņām nav ligzdu, tikai bedrītes – tur ola, tur ola, tur divas un tā tik lasi spaiņi. Kad spaiņi pilni, braucām atpakaļ. Neesat nekad vārijuši vārnas olu? No ārpuses tā ir zaļgana ar melniem plankumiem, bet iekšā – kad jau viņa izvārīta, viņa ir zila tā kā puņķi – zilgani un glumi. Bet, ja nav ko citu ēst, tad jāēd tas pats. Kaiju olas arī tādas pašas glumas un zilgas kā receklis. Ko tik mēs nedarījām! Murdus pinām – tādus apaļus kā mucas. Murdā iemetām sojas rauša gabaliņu, galu aizbāzām ar zāles kušķi un iegremdējām. Nācu no rīta – tik kluss viss, tikai virs murda smuki viņojās ūdens. Paķēru murdu – nekā – nevaru pacelt. Otru – arī nevaru pacelt. Slaukšanas laiks tad bija. Skrēju saukt brāli – "Nāc palīgā!" Viņš – "Ko tu, puika, nevari izcelt murdu?" Atnācām, bet arī tad divatā knapi, knapi izvēlām – pilns piebāzts ar zivīm! Nu tad mēs tik tās lielākās, pārējās visas atpakaļ. Karūsas, līdakas, kādas tik tur bija salīdušas pa to caurumu iekšā – resnas, lielas zivis. Turpat netālu bija krejotava, kur par priekšnieku bija žīds – Davids. Viņš noskatījies, ka puikas sanesuši tādas lielas zivis, ar brigadierī kaut ko sačukstas – "Puikas, negribat zivis, lai izcep, atdot uz pienotavu? Būs ar krējumu." "O, jā!" – nu tad sievas, kas tur strādāja, paņēma zivis un izcepa. Ar krējumu. Nu tik garšīgas, ka ārpirts! Bet, kad zivis bija sīkas, tad neteica vis, lai nes izcept. Nu visādi ir gājis, lai Dievs pasarg! Kas tik nav bijis un kā nav dzīvots!

(turpinājums septembra numurā)

Atmiņas pierakstīja un tālāk tās lasītājiem lasīšanai nodeva **Baiba Lippe**

Sporta ziņas

1.jūlijā, Mālpils pludmales volejbola laukumos, notika pludmales volejbola sacensību 2.posms, kurā piedalījās 24 dalībnieki. Dalībnieki tika ielozēti 4 grupās, pa 3 komandām katrā grupā. 2 labākie no katras grupas iekļuva nākošajā kārtā. 1.pusfinālā viesi Jānis/Valdis trīs setu cīņā pieveica mālpiliešus Mareku Barsovu/Dmitriju Petrenko, bet 2.pusfinālā viesi Aigars/Artūrs pieveica otru mūsu pāri, kas iekļuva pusfinālā – Tomu Bičkovski/Valteru Brežinski. Cīņa par 3.vietu bija starp mālpiliešiem, no kuriem pārāki izrādījās Toms/Valters, kuri tad arī noslēdza godalgoto trijnieku. Finālā, starp viesiem, uzvaru izcīnīja Aigars/Artūrs, ar rezultātu 2:0, pieveica Jāni/Valdi.

15.jūlijā, Mālpils sporta kompleksā, notika Mālpils novada čempionāts zolītē 7.posms, kurā piedalījās 19 dalībnieki. 1.vietu ieguva Agris Ozoliņš, 2.vietu – Alfons Suķis, 3.vietu – Normunds Ozoliņš.

28.jūlijā, Carnikavas novadā, notika Eiropas Aktīvās novecošanas un paaudžu solidaritātes gadam veltītā Latvijas pašvaldību darbinieku sporta diena, kurā piedalījās arī Mālpils pašvaldības darbinieki. Kopumā piedalījās 237 pašvaldību darbinieki no 19 Latvijas pašvaldībām. Sacensības notika 3 disciplīnās – 1 km un 5 km skrējieni un stafete. Stafetē Mālpils pašvaldību darbinieku komanda izcīnīja 9.vietu. Individuāli, savās vecuma grupās, mūsējie izcīnīja sekojošas vietas: Baiba Poiša (1.vieta), Aleksandrs Lielmežs (5.vieta), Valts Mihelsons (5.vieta), Anna Višķere (5.vieta), Edgars Komarovs (6.vieta), Agris Bukovskis (9.vieta), Raina Ozoliņa (11.vieta) un Olga Volosatova (13.vieta). Piebildīšu, ka Anna, Valts

un Edgars skrēja 5 km distanci. Komandu kopvērtējumā Mālpils pašvaldību darbinieku komanda ierindojās 10.vietā. APSVEICAM!!!

11.augustā, Mālpils pludmales volejbola laukumos, notika pludmales volejbola sacensību 3.posms, kurā piedalījās 22 dalībnieki. Dalībnieki tika ielozēti 4 grupās. 2 labākie no katras grupas iekļuva nākošajā kārtā. Šoreiz pusfinālos iekļuva visi mālpilieši. 1.pusfinālā Kristaps Butkēvičs/Nauris Krīgers uzvarēja Pēteri Vuļu/Jāni, bet 2.pusfinālā Valters Brežinskis/Dmitrijs Petrenko pieveica brāļus Juri un Miķeli Vuļus. Cīņā par 3.vietu satikās trīs brāļi, no kuriem veiksmīgākais izrādījās Pēteris, kurš kopā ar Jāni ieguva 3.vietu. Finālā, Valters/Dmitrijs, ar rezultātu 2:0, pieveica Kristapu/Nauri.

Pludmales sacensību kopvērtējumā pēc 3 posmiem (starp mālpiliešiem), uzvaru izcīnīja Dmitrijs Petrenko, 2.vietā ierindojās Edgars Kaņepējs, bet 3.vietā Ģirts Lielmežs. Situācija būtu savādāka, ja vairāki vadošie spēlētāji (Kristaps Butkēvičs, Toms Bičkovskis, Mareks Barsovs, Edgars Komarovs, Valters Brežinskis, Miķelis Vuļs), dažādu iemeslu dēļ nebūtu izlaiduši vienu vai vairākus posmus. Kopvērtējuma 8 labākie mālpilieši izcīnīja tiesības startēt sacensībās "Mālpils pludmales karalis 2012".

!!! Pateicoties arvien lielākai velobraukšanas popularitātei un lielajai atsaucībai pirmajā Mālpils velomaratona, Mālpilī tiek rīkots jau otrais VELOMARATONS. Sīkāku informāciju skatīt nolikumā, kas publicēts Mālpils mājās lapā – www.malpiler.lv

Sporta darba organizators **Ģirts Lielmežs**

Sacensību grafiks

Datums	Sacensības	Vieta
4.septembris	Pierīgas sporta spēles rudens krosā	Baldone
8.septembris plkst.12.00	Mālpils novada VELOBRAUCIENS	Mālpils mototrāse, stadions
16.septembris plkst.10.00	Mālpils novada čempionāts zolītē, 9.posms	Mālpils sporta kompleks

INFORMĀCIJA

Par neizmantotajām un aizaugušajām lauksaimniecības zemēm

Mālpils novadā vairāk kā 1500 ha zemes netiek apstrādāti un izmantoti lauksaimniecības vajadzībām.

Novada vadība lūdz zemes īpašniekus, kam pieder lauksaimniecībā izmantojamā zeme, izmantot to. Ja nav iespēja zemi izmantot pašiem, ir iespēja to iznomāt, slēdzot līgumus, piemēram, ar Z/S "Pamales", īpašnieks I. Šaboha, SIA "Sidgunda-2", īpašnieks N. Kalniņš, Z/S "Atvases", īpašnieks A. Bergs, Z/S "Veģi", īpašnieks I.Karlova, u.c. zemnieku saimniecībām, kurām pieder tehnika zemes apstrādāšanai.

Aizaugušo lauku saimniekus, kuriem ir grūtības atrisināt sakopšanas problēmu, lūdzam nākt pēc informācijas un palīdzības pie Mālpils novada domes lauku attīstības speciālista.

Novada teritorija 46 ha platībā ir aizaugusi ar latvāņiem. Apzināti 23 lauki 10 zemes īpašniekiem.

Latvāņi ir indīga nezāle ar lielu zaļo masu, izaug 2 m gari stiebrī, dod daudz sēklu. Tie ir izturīgi ar dziļu sakni. Vienkāršākais veids, kā cīnīties ar latvāņiem, ir regulāri tos nopļaut, neļaujot augam izziedēt un izsēt sēklas. Lielākās latvāņu platības ir blakus Siguldas novadam Bramaņu teritorijā. Kāda daļa teritorijas ir vienu reizi nopļauta, ap 30 ha uzarti. Neskatoties uz paveikto, ikviens grāvmalā nogatavojies latvānis nākošgad dos plantāciju sev apkārt.

Tāpēc lūdzam zemes īpašniekus revidēt savas aizaugušās zemes un neļaut izplatīties latvāņiem, kā arī izplaut grāvmalas un ceļmalas.

Par aizaugušajām zemēm ir paredzēts administratīvais sods un paaugstināts nekustamā īpašuma nodoklis.

Lūdzam zemi apstrādāt pašiem vai nodot nomas lietošanā!

Nellija Andrukele

SIA "Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs" (LLKC) ar 2012.gada 1.augustu veica būtiskas izmaiņas novadu lauku attīstības speciālistu izvietojumā un darbībā visā Latvijas teritorijā. Tika veikta speciālistu reorganizācija un no Pierīgas novadiem astoņas darba vietas pārceltas uz lielākajiem Latgales novadiem. No 1.augusta Latvijas teritorijā darbosies 125 lauku attīstības konsultanti un LLKC reģionālajos birojos 26 uzņēmējdarbības konsultanti. Darba pienākumus turpinās veikt daļa no līdzšinējiem lauku attīstības speciālistiem lauksaimniecībā, kuriem papildus izvirzīti uzdevumi nelauksaimniecisko mazo uzņēmumu radīšanā un attīstībā. Šie speciālisti sniegs konsultatīvu atbalstu, meklēs iespējas projektu realizācijai, produkcijas tirdzniecībai, organizēs tikšanās uzņēmējiem kooperācijas veicināšanai, veicinās sadarbību ar skolām, lai ieinteresētu jauniešus palikt laukos.

Mālpils novadā šo darbu turpinās veikt Nellija Andrukele. Darba laiks Mālpils novada domē katru dienu no 9.00 līdz 13.00, 233. kab., tālr. 67970898, 29878743.

Cienījamie mālpilieši, SIA "Norma K" klienti!

Jau atkal vasara tuvojas izskaņai un ziema tuvojas lieliem soļiem. Vēlamies īsumā Jūs informēt par padarīto un nākotnes iecerēm saistībā ar siltuma ražošanu un piegādi.

Šī gada vasaras sākumā SIA "Norma K" bija izsludinājis iepirkuma konkursu, kura mērķis bija iepirkt siltumu par iespējami zemāku tarifu un to piegādāt iedzīvotājiem. Diemžēl konkurss beidzās bez rezultātiem. Dotajā brīdī ir parādījies mazs cerību stars par lētāka siltuma ražošanu, bet publiski par to runāt ir pārāgi.

Visas vasaras garumā katlu mājā tiek veikti dažādi remontī, gan pašam katlam, gan palīgiekārtām. Šīs vasaras investīcijas ciema katlu mājā sasniegs 20 000 Ls, kas SIA "Norma K" ir liela nauda.

Ne mirkli nav apstājies darbs ar parādniekiem. Ir nodotas un tiek gatavotas lietas tiesai, kā arī parādu piedzinējiem. Tāpēc, cienījamie parādnieki, lūdzam Jūs sevišķi rūpīgi iepazīties ar saņemto rēķinu, jo iespējams, ka tieši tur Jūs izlasīsiet, ka Jūsu parāds ir nodots tiesai, vai parādu piedzinēju uzņēmumam.

Lūgums pievērst uzmanību rēķiniem ne tikai parādniekiem, bet visiem klientiem, jo rēķinā tiek paziņota visa jaunākā informācija par kases darba laikiem, atvaļinājumiem. Tātad, **vēršam Jūsu uzmanību, ka no septembra mēneša SIA "Norma K" kase strādās tikai pirmdienās un ceturtdienās no plkst. 8.00 – 12.00 un 13.00 – 16.30. Pārējā laikā maksājums varēs veikt caur banku.**

Kā jau pavasarī minējām, lai daudzdzīvokļu māju pieslēgtu pie siltumapgādes, ir jānomaksā vismaz 95% no iepriekšējās apkures sezonas parādiem. Ar maksājumu situāciju augusta mēnesī Jūs varat iepazīties zemāk pievienotajā tabulā. Nākamajā avīzes numurā publicēsim jau konkrētas dzīvokļu adreses kuriem parāds

būs lielāks par 300 Ls un nebūs noslēgta vienošanās ar SIA "Norma K" par pakāpenisku parādu nomaksu.

Kā papildus nosacījums, tiek noteikts individuālo līgumu par komunālo pakalpojumu saņemšanu esamība. Lūdzu tie dzīvokļu īpašnieki, mantinieki, kuriem nav noslēgti šie līgumi, pēc iespējas ātrāk ierasties SIA "Norma K", lai noslēgtu līgumu. Kā pamats līguma noslēgšanai der Zemesgrāmatu apliecība, mantojuma apliecība, pirkuma līgums, u.c. dokuments, uz kura pamata dzīvoklis ir iegūts. Lai precizētu dzīvokļu platības, nepieciešama arī dzīvokļa inventarizācijas lieta. Neskaidrību gadījumā var zvanīt pa tālruni 67925370 katru darba dienu līdz plkst.12.00.

Nemot vērā visus sadārdzinājumus (elektrība, degviela u.c.), SIA "Norma K" būs spiesta celt siltuma tarifa cenu. Klientus šīs cenu pacēlums 2012.gadā neskars. Ātrākais iespējamais laiks, kad klients saņems rēķinu par siltumu ar jauno tarifu būs 2013.gada februāris. Par tarifu sadārdzinājumu pašreiz vēl Jūs informēt nevaram, jo tarifa projekts ir nosūtīts caurskatīšanai Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijai. Iespējams, ka nākamajās "Mālpils Vēstīs" varēsīm Jūs detalizētāk informēt par siltuma tarifu.

Lūgums visiem tiem, kas pašlaik veic, vai vēl gatavojas veikt kādus remontus dzīvokļu apkures sistēmā, to saskaņot ar siltumdienesta vadītāju, lai septembra beigās, kad notiks siltumsistēmas hidrauliskā pārbaude, dzīvokļu īpašniekus nesagaidītu nepatīkami pārsteigumi. Vēl ir atlicis tikai 1 mēnesis, kad 3.stāvu dzīvokļu īpašnieki, var veikt atgaisošanas ventiļu uzstādīšanu, jo apkures sezonā tas ir problemātiski.

Voldemārs Cērps

Mālpils centra norēķini par siltumu (situācija 2012. gada augustā) 2011/2012 apkures sezona

	Mājas parāds 14.10.2011.	Aprēķināts 2011/2012 apkures sezonā	Samaksāts par 2011/2012 apkures sezonu	Samaksātie % 2011 /2012 apkures sezonai	Atlikušais mājas parāds par 2011./2012. g. apkures sezonu
Celtnieku 1	2621.95	4591.46	4148.47	90	442.99
Celtnieku 3	745.67	4709.19	4681.64	99	27.55
Dārza 2	2535.58	4764.16	4194.85	88	569.31
Dārza 4	4378.25	5632.79	3754.57	67	1878.22
Jaunā 2	3248.43	3811.28	3525.64	93	285.64
Jaunā 4	1806.92	3718.15	2993.1	80	725.05
Jaunā 5	1180.26	4194.96	3785.99	90	408.97
Jaunā 5a	2298.38	2852.58	2826.6	99	25.98
Jaunā 6	1386.93	5035.45	4844.97	96	190.48
Kastaņu 3	1594.21	5070.68	4718.01	93	352.67
Kastaņu 5	1465.91	4342.13	5091.93	117	-749.80
Kastaņu 7	1661.77	4929.70	5368.68	109	-438.98
Krasta 1	998.83	3514.32	3710.22	106	-195.90
Krasta 2	638.8	4794.07	4201.13	88	592.94
Krasta 2/1	1508.76	5986.95	5430.74	91	556.21
Krasta 3	2151.08	3002.34	2355.49	78	646.85
Krasta 4	2578.78	6771.13	6833.98	101	-62.85
Krasta 4/2	1285.79	6797.09	6745.99	99	51.10
Krasta 4/3	2884.6	5935.60	5053.48	85	882.12
Krasta 5	947.9	8386.48	8105.48	97	281.00
Ķiršu 1	1577.21	2143.25	2133.77	100	9.48
Ķiršu 2	52.99	2076.33	2058.4	99	17.93
Ķiršu 3	0	2229.93	2229.93	100	0.00
Ķiršu 4	5964.48	7489.35	5647.09	75	1842.26
Ķiršu 5	3993.42	8542.04	8070.7	94	471.34
Ķiršu 7	8682.19	11982.40	10325.99	86	1656.41
Nākotnes 2	4089.03	10159.12	9361.93	92	797.19
Nākotnes 4	7588.13	12339.16	11989.79	97	349.37
Nākotnes 6	1481.07	7926.03	8017.93	101	-91.90
Nākotnes 10	1064.39	6056.07	5304.18	88	751.89
Vecais pasts	263.62	728.85	794.44	109	-65.59
kopā	72675.33	170513.04	158305.11	93	12207.93

EIROPAS SAVIENĪBAS ATBALSTS

BEZMAKSAS PĀRTIKAS PRODUKTU IZDALE

Latvijas Sarkanā Krusta Rīgas apriņķa komiteja 2012.gada 10.jūlijā uzsāk īstenot Eiropas Komisijas 2012.gada programmu **vistrūcīgākajām personām Mālpils novadā**.

Pārtikas produktu komplektos ietilpst deviņi produkti – Pilnpiena pulveris 0,4 kg; Makaroni 2 x 0,5 kg; Auzu pārslu biezputra ar ogām vai augļiem 2 x 0,07 kg; Pankūku milti 0,4 kg; Kartupeļu biezputra 0,2 kg; Griķi 0,3 kg; Manna 0,5 kg; Kviešu milti a/l 1,0 kg; Sautēta cūkgaļa 0,25kg.

Šogad LSK Rīgas apriņķa komiteja pārtikas produktu komplektus dalīti 17 novados 29 izdales vietās. Katrā izdales vietā ir atbildīgā persona un noteikts laiks, kad var saņemt produktu komplektus.

Mālpils novadā pārtikas produktu komplektus iespējams saņemt:

Mālpils novada PA "Mālpils sociālais dienests" SAC "Mālpils", Garkalnes iela 8, Mālpils novads, LV-2152, Vita Bērziņa

Otrdienās 13.00 – 15.00

Piektdienās 9.00 – 12.00

Pārtikas produktu komplektus iespējas saņemt sekojošām iedzīvotāju grupām, uzrādot statusu apliecinājošu dokumentu:

Ģimenēm vai atsevišķi dzīvojošām personām, kuras ir atzītas par **trūcīgām** saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas atzīšanu par trūcīgu (Ministru kabineta 2010.gada 30.marta noteikumi Nr.299 "Noteikumi par ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas atzīšanu par trūcīgu");

Ģimenēm vai atsevišķi dzīvojošām personām, kas atzītas par **maznodrošinātām** saskaņā ar pašvaldību saistošajiem noteikumiem par ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas atzīšanu par maznodrošinātu;

Ģimenēm vai atsevišķi dzīvojošām personām, kas atzītas par tiesīgām saņemt Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā noteikto vienreizējo pašvaldības pabalstu **ārkārtas situācijā**, ja to apliecina attiecīgās pašvaldības sociālais dienests.

Vienai personai mēnesī pienākas viens pārtikas produktu komplekts.

Bieži tiek dzirdēts kritisks viedoklis par šo atbalsta programmu. LSK uzdevums ir izsniegt pakas tiem, kas atbilst normatīvajiem aktiem.

LSK Rīgas apriņķa komitejas izpilddirektore **Ulla Antona**

Nekustamā īpašuma izsole

Mālpils novada dome izsludina atkārtotu mutisku izsoli ar augšupejošu soli uz pašvaldības nekustamā īpašuma **"UPESLĪČI"**, kadastra Nr. 8074 001 0323, kas atrodas **Mālpilī, Mālpils novadā** un sastāv no zemes vienības 8,7 ha platībā, lidlauka un palīgēkas, pārdošanu. Plānotā un atļautā izmantošana – **satiksmes infrastruktūras apbūves teritorija**, lietošanas mērķis – **lidlauku apbūve**.

Vienlaicīgi ar Pirkuma līguma noslēgšanu tiks dibināts **personālservitūts – palīgēkas lietojuma tiesība** par labu pašvaldības SIA "Norma K" uz 5 (pieciem) gadiem.

Izolāmās mantas nosacītā cena – **LVL 40 000,-** (sols LVL 100,-). Dalības maksa **LVL 20,-** un nodrošinājums 10% no nosacītās cenas jāiemaksā Mālpils novada domes budžetā ne vēlāk kā 15 minūtes pirms izsoles sākuma.

Pretendentu pieteikšanās termiņš līdz **2012.gada 10.septembrim plkst. 9.45**.

Izsole notiks **2012.gada 10.septembrī plkst. 10.00**, Mālpils novada domes Mazajā sēžu zālē, Nākotnes ielā 1, Mālpilī, Mālpils novadā.

Sīkāku informāciju par objektu un izsoles nolikumu var saņemt Mālpils novada domes Kancelejā, Nākotnes ielā 1, Mālpilī, tālr. 67970888, kontaktpersona – izpilddirektors Agris Bukovskis, tālr. 29282209.

SIA „VIRU” jūsu biznesam:

- sniedz grāmatvedības pakalpojumus;
- sagatavo projektu pieteikumus ES fondu saņemšanai;
- veic ES fondu finansēto projektu vadību un grāmatvedības uzskaiti.

Tālruni informācijai:
26593384 (LMT), 29361817 (LMT)

SIA "KVIST" Dānijas kokapstrādes uzņēmums ar liekti līmētu mēbeļu detaļu ražošanas profilu, kas Latvijā veiksmīgi uzsācis savu darbību Mālpils novadā, konkursa kārtībā aicina savai komandai pievienoties:

GALVENO GRĀMATVEDI

Prasības:

- Amatam atbilstoša augstākā vai vidējā profesionālā izglītība;
- Vismaz 5 gadu darba pieredze grāmatveža amatā;
- Prasmes gada pārskata un bilances sastādīšanā;
- Pieredze darbā ar grāmatvedības uzskaites programmu Tildes Jumis un MS Office (pieredze darbā ar Navision tiks uzskatīta par priekšrocību);
- Spēja analizēt un apstrādāt finanšu datus;
- Teicamas latviešu valodas zināšanas (angļu valodas zināšanas tiks uzskatītas par priekšrocību);
- LR normatīvo aktu pārzināšana;
- Analītiska domāšana, spēja strādāt gan patstāvīgi, gan komandā, prasme organizēt savu darbu;
- Augsta atbildības sajūta, precizitāte.

Mēs piedāvājam:

- Labus darba apstākļus;
- Konkurētspējīgu atalgojumu;
- Profesionālās un personiskās izaugsmes iespējas;
- Veselības apdrošināšanu.

Darba vieta: Upmalas, Mālpils novads

Darba laiks: no plkst.8:00 līdz 17:00

CV un motivācijas vēstuli lūdzam elektroniskā veidā sūtīt uz e-pastu: lv@kvist.com, tālrunis uzziņām: 67925550

Ja neesam ar Jums sazinājušies līdz 2012. gada 20. septembrim, konkurss uz izsludināto vakanci nav izturēts.

Mālpils Mūzikas un mākslas skola

acina savus audzēkņus uz svinīgo
2012./2013. mācību gada atklāšanu

3. septembrī plkst. 15.00
Kultūras centra Lielajā zālē

Mālpils Mūzikas un mākslas skola uzņem audzēkņus 2012./2013. mācību gadam

sekojošās programmās: vizuāli plastiskā māksla,
vijoļspēle, čella spēle, ģitāras spēle,
saksofona spēle, sitaminstrumentu spēle,
akordeona spēle un klavierspēle.

Pieteikšanās no 4. – 17. septembrim
darba dienās no 14.00 – 18.00

Mālpils vidusskolai – 30

1.septembrī plkst. 10.00 skolas pagalmā
aicinām visus mūsējos –
bijušos, esošos un nākamus uz

Dzimšanas dienas svētku rītu

Skolas direktores un domes priekšsēdētāja uzrunas;
Dāvināsim skolai ziedus
(saules kompozīcijas veidošana);
Foto mirkli "Skola top!";
Zīmējumi un labie vārdi skolai;
Jubilejas gada pasākumu kalendāra veidošana;
Jubilejas kūka.

3.septembrī plkst.9.00
aicinām visus skolēnus uz

Jaunā mācību gada sākumu

Svētku uzrunas;
Sveicam klašu audzinātājus un pedagogus;
12.klases skolēni sveic pirmklasniekus;
Plkst. 9.30 klases stundas;
Fotografēšanās.

Jaunā mācību gada aktualitātes vecākiem būs pieejamas
bukletā un skolas mājas lapā.

Kursēs skolēnu autobusi. Informācija: www.malpilsvsk.lv,
tālr. 67925340, mob.tālr. 28689674, e-pasts vidusskola@malpils.lv

PATEICĪBAS

Vēlos pateikt vislielāko, vissirsnīgāko paldies visiem, visiem, kuri man sagādāja brīnišķīgām emocijām un pārsteigumiem piepildītus svētkus vairāku dienu garumā. Tas bija neaizmirstami!

Jubilejās jau parasti saka tos labākos vārdus, tas jau sen zināms, un arī man brīžiem šķita, ka ne jau tie visi ir pelnīti. Sirdsapziņas atskaite – ko esmu dzīvē darījusi nepareizi, ko vēl varēju paveikt, bet nepaveicu, kam varēju palīdzēt, bet nokavēju, nāca pēc jubilejas dienām. Bet, kā teicis Rūdolfs Blaumanis savā populārajā dzejolī:

"Vēl stundiņa laika līdz tumsai – varbūt, varbūt vēl ko varēšu sasteigt un gūt."

Mana bijusī skolniece Anda Lejniece apsveikumā rakstīja: "Apsveikumu un līksmības brīdī atradi laiku pamest skatu atpakaļ uz skaistākajiem mirkļiem pagātnē un apjaust, cik daudz laba un skaista vēl var piedāvāt nākotnē." To varu novēlēt katram, kam tāda pat paprāva gadu nasta nesama kā man.

Ar cieņu un pateicību **Ināra Bahmane**

Pateicamies **Lilitai Lūsei** un **Aldim Lūsim** par nozīmīgo ziedojumu Invalīdu un viņu atbalstītāju biedrībai "Notici sev!".

"Notici sev!" valde

Vissirsnīgākais PALDIES visiem, kuri bijāt kopā ar mums klātbūtnē vai domās vissmagākajā mūsu dzīves brīdī, izvadot māmiņu mūžībā.

Aleksandrs Lielmežs ar ģimeni

Tad, kad manis nebūs, ievas tāpat ziedēs,
Ziedi balti, balti, tavos matos birs.
Un, kad manis nebūs, manā baltā zemē,
Baltas, baltas takas bērnu kājas skries.

Izsakām vissirsnīgāko paldies dakterei J. Sprūdei par palīdzēšanu un dienas, gan nakts laikā, kapu pārzinei Monikai Lielmežai, mammas draudzenei Intai Ingīstei, Skaidrītei Misiņai, Rezēdu kolektīvam, mammītes darba kolēģiem – kultūras centra vadītājai Edītei, Sandrai un pārējiem darbiniekiem, Ausmai un Andrim Bīriņiem, Vitai Bērziņai un Sarmai Feldmanei, visiem radiem, draugiem, kaimiņiem, paziņām, par to, ka bijāt kopā ar mums, mūsu mīļo mammīti Irēnu Dišereiti pavadot kapu kalniņā.

Bērni, mazbērni, mazmazbērni un mazmazmazbērniņi

LĪDZJŪTĪBAS

"Zem zaļiem kokiem vakarā
Tu atradi savu mūža vietu."

Izsakām līdzjūtību novada domes priekšsēdētājam **Aleksandram Lielmežam** pavadot māti pēdējā gaitā.

**Mālpils vidusskolas skolēni un vecāki,
pedagogi un tehniskie darbinieki**

Tu katram viena, tikai viena,
Kurai, kā pie saules bērni turas klāt.
Tāpēc ir tik grūti, skumjām asarām birstot,
Uz mūžu zemei Tevi atdot, māt!

Skumju brīdī esam kopā ar novada domes priekšsēdētāju **Aleksandru Lielmežu** un **Ģirtu Lielmežu**, māmiņu un vecmāmiņu Mariju Lielmežu mūžībā aizvadot.

Mālpils novada domes deputāti un darbinieki

Suntažu internātpamatskola – rehabilitācijas centrs

SKOLA NODROŠINA TRĪS PAMATIZGLĪTĪBAS PROGRAMMAS:

- izglītojamajiem ar somatiskajām saslimšanām – kods 21015411 (vispārējā pamatizglītības programma);
- izglītojamajiem ar mācīšanās traucējumiem – kods 21015611;
- izglītojamajiem ar garīgās attīstības traucējumiem – kods 21015811.

SKOLA NODROŠINA

Bezmaksas piecreizējo diētisko ēdināšanu; bērni ar 1. tipa cukura diabētu, celiakiju un gremošanas sistēmas slimībām saņem pamatsaslimšanai atbilstošu diētu; fitoterapiju; psihologa pakalpojumus; logopēda pakalpojumus; medicīnisko aprūpi; masāžas; koriģējošo vingrošanu, pulciņus, ārpusklasses pasākumus.

UZŅEMŠANA

Uzņemam skolēnus visās: 1.–9.klasēs 21015411, 21015611, 21015811 pamatizglītības programmās.

Skolēnus uzņemam ar Valsts pedagoģiski – medicīniskās komisijas atzinumu. Komisija darbojas Rīgā Merķeļa ielā 11, tālrunis: 27212227. Informācija pa tālruniem: 265055125 vai 265055131.

INFORMĀCIJA

Suntažu internātpamatskola – rehabilitācijas centrs, Suntaži, Suntažu pagasts, Ogres novads, LV-5060, Tālruni: 650 55128, 650 55125, Fakss: 650 55125, e-pasts: ssint@ogresnovads.lv

Sveicam septembra jubilārus!

Elza Burga 94
Marija Bernharde 91

Agrīte Biruta Krauja 89
Irēna Ērika Saukuma 86

Eleonora Keistere 85
Eduards Priekulis 85

Biruta Grišjāne 75
Asja Lāce 75

Tatjana Maslova 75
Līlija Narnicka 75

Leontina Amerika 70
Vija Kūtre 70

"Mālpils Vēstis" īpaši sveic
Ināru Bahmani
skaistajā dzīves jubilejā!

Pateicībā par Jūsu rakstiem un
cerībā uz turpmāku sadarbību!

SLUDINĀJUMI

SIA „Mālpils Piensaimnieks” aicina darbā mehāniķi-fasētāju. Pieteikties līdz 2012.gada 15.septembrim personīgi uzņēmumā vai pa tālr. 29495439

Ogres novada Suntažu internātpamatskola – rehabilitācijas centrs 2012./2013.m.g. aicina darbā izglītības psihologu uz pilnu slodzi. Prasības: atbilstoša augstākā izglītība, vēlams vismaz 1 gada darba pieredze. Pieteikuma vēstuli un CV sūtīt e-pastu: ssint@apollo.lv. Tālrunis izziņām: 65055128, 65055131

Sertificēts masieris palīdzēs tiks galā ar stresu un nogurumu. Grupām no 5 cilvēkiem atlaide 20%. Pirmajā reizē muguras un sprandas klasiskā masāža 8Ls/h. Info: T. Stašāns, mob. tālr. 27422772 vai www.masazas.lv.

Pārdodu bērnu divriteņus (6 g. – 10 g.), cena – 20 Ls, tālr. 28380049

Sertificēta specialiste piedāvā manikīra un pedikīra pakalpojumus. Individuāla pieeja katram klientam. Strādāju ar kvalitatīviem materiāliem no Kinetics. Plaša dizainu izvēle, krāsainie gēli, spīdumi, logo, uzlīmes. Nagu plātnes pagarināšana ar kamuflāžas gēlu. Nagu lakošana ar hibrīdlakām Gelich Sheld. Liela pieredze darbā – 5 gadi. Darba kvalitāti garantēju. Gēla nagu pieaudz. ar dizainu – 15 Ls, gēla nagu profilakse – sākot no 13 Ls, gēla nagu lakošana – 13 Ls, pedikīrs, modelēšana ar gēlu – 10 Ls, manikīrs ar Gelich laku + klas. manik. – 7 Ls, pedikīrs klasiskais, lakošana ar Gelich laku – 7 Ls, klasiskais manikīrs ar lakošanu – 5 Ls, klasiskais pedikīrs ar lakošanu – 5 Ls. Tālr. 26055658 (Bite), 20512470 (TELE2)

Mālpils novada domes izdevums "Mālpils Vēstis"
Adrese: Nākotnes iela 1, Mālpils, Mālpils novads, LV-2125
Kancelejas vadītāja: Iveta Krieviņa, tālr. 28679146
e-pasts: iveta@malpils.lv

MĀLPILS KULTŪRAS CENTRS

KASES darba laiks:

OTRDIEN	14.00 – 18.00	TREŠDIEN	11.00 – 14.00
CETURTDIEN		PIEKTDIEN	

Kase atvērta 2 stundas pirms pasākuma. Tālrunis izziņām 67925836 vai 29195459

Mālpils kultūras centra pasākumi 2012.gada septembrī

01.09. plkst. 21.00 **1.septembra BALLE** apaļajā zālē pie apaļajiem galdiniem. Spēlē Linards un draugi. Biļetes cena 3 Ls

09.09. plkst. 16.00 **Jāņa Streiča personalizstādes** – pasteļu cikla "Kur basām kājām" atklāšana kultūras centra izstāžu zālē

15.09. plkst. 10.00 **Vecmāmiņu klubiņa "Rezēdas" ekskursija**

16.09. RUDENS GADATIRGUS

19.09. plkst. 13.00 SIA "Valmieras Kinostudijas" jaunākā jautrā un muzikālā izrādē bērniem **"TĀLTĀLĀ MEŽA KARNEVĀLS"**

Rudens ir karnevālu laiks. Šajā reizē Šreka un viņa mīlotās Fionas laimei, kā arī karaļvalsts mieram ir jauns traucēklis – divainais Hercogs Ludvijs. Viltība, apmāns un nekrietnība ir Hercoga Ludviga ieroči. Sarežģījumi sākas, kad Šreks tiek apmelots karaļa aplaupīšanā un padzīts no valsts. Lai attaisnotu sevi, Šreka vienīgā iespēja ir irsties neatpazīstamam Tāltālā meža karnevālā, kur seko virkne amizantu pārpratumu un negaidītu situāciju. Šrekam nākas krietni vien nopūlēties, lai atgūtu savu reputāciju un mieru valstī. Biļetes cena 2 Ls

23.09. plkst. 16.00 Filma **"RAGANU MĒNESIS"** ir stāsts kā cilvēks, nonākot smagā alkohola atkarībā, ir gatavs mainīties un pārvērtēt savu dzīvesveidu. Filmas centrā – divi pazīstami un tautā iemīļoti latviešu aktieri – Harijs Spanovskis un Andris Bērziņš – atklāti stāsta par savām atkarībām un to, kā viņu dzīvesveids novedis pie pašreizējās situācijas un kāda ir viņu dzīve šobrīd.

Filma žanriski ir "road movie" ar melnā humora elementiem. Filmas idejas avots ir paši aktieri, kuri, vēloties uzlabot savu veselību, ikdienā apmeklēja dziedniekus. Protams, mēs nevaram apgalvot, vai dziednieki abus filmas varoņus izārstēs, vai tas būs ātrs vai ilgs process, vai arī paši varoņi nonāks pie kādas jaunas atklāsmes par savu stāvokli un, cik tālu viņi būs gatavi risināt savas problēmas, meklēt vainīgos, atļauties pasmieties par sevi. Kameron fokusā ir paši varoņi un, protams, dziedinātāji, "raganas" būs tikai fons, uz kura izceļas abi filmas personāži, citā gaismā parādās komponists Raimonds Pauls, kurš arī ir viens no filmas varoņiem.

Projekta komanda: Una Celma – režisore, Dace Siatkovska – projekta vadītāja un producente, Aleksandrs Grebņevs – operators, Jevgēņijs Kobzevs – skaņas režisors un skaņas operators, komponists Raimonds Pauls.

Sākot ar 2012. gada augustu, filmu paredzēts demonstrēt kinoteātrī "Forum Cinemas", un reģionālajos kinoteātros. Biļetes cena 1 Ls

5. oktobrī plkst. 19.00 grupas **"GŪTMANS" KONCERTS**. Biļetes cena 4 Ls, koncerta dienā 5 Ls

18. septembris koncerta akcijas diena! Tikai vienu dienu biļetes cena 3 Ls

Grupā spēlēs četri siguldieši – mūziķi Zigrīds Muktupāvels, Gints Sola, Andris Alviķis un Kārlis Alviķis. Klavieres, divas akustiskās ģitāras, kontrabass un balss veido šīs grupas skanējumu un estrādes dziesmas, kas skanēja latviešu valodā 20. gadsimta 50tajos, 60tajos un 70tajos gados – īpašu repertuāru. "GŪTMANS" aicina atcerēties vai no jauna iepazīt dziesmas, kuras ir no latviešu estrādes mūzikas zelta laikmeta, jo pēdējo desmitgažu tradīcija radīt ar vien jaunas dziesmas ir izveidojusi situāciju, ka daudz kas, kas ir bijis pirms tam, tiek aizmirsts (gandrīz aizmirsts).

"Ja mums izdosies dot otru dzīvi kaut vienai no mūsu spēlētājam dziesmām, tad mēs būsim gandarīti, ka šis darbs nebūs bijis veltīgs" – tā saka grupas mūziķi.

"GŪTMANS" Siguldas Skaņu studijā ir ierakstījuši 15 dziesmas, kuru autori ir Elga Iģenberga, Jānis Sildegs, Gunārs Freidenfelds, Arvīds Žilinskis, Lolita Vambūte, Alnis Zaķis, Imants Kalniņš, Raimonds Pauls u.c. komponisti.

Ja plāno aizņemt, rīkojies gudri. Salīdzini, kurš ātrais kredīts ir Tev piemērotākais un ietaupi vairākus simtus latu. Vairāk uzzini: <http://www.atraiskredits.com>

Sertificēta skursteņlauka pakalpojumi. Apkures ierīču tīrīšana, remonts. Apsekošanas aktu sastādīšana. Konsultācijas. Amata zellis Normunds Keišs, tālr. 29432853

Informācijas apkopošana: tālr. 67970896, e-pasts: esmeralda.tale@malpils.lv
Par raksta saturu un faktu precizitāti atbild tā autors
Makets sagatavots un iespiests SIA "N.I.M.S."
Pērnavas iela 47/B, Rīga, LV-1009, tālr. 67311424